

EPAM EKONOMİ VE POLİTİKA
Araştırmaları Merkezi
İSTİNYE ÜNİVERSİTESİ

Haftalık Dış Politika ve Ekonomi Bülteni



136. Bülten

İSÜ | İSTİNYE
ÜNİVERSİTESİ
İSTANBUL

istinye.edu.tr | 0850 283 60 00

[/istinyeuniv.edu](https://www.facebook.com/istinyeuniv.edu) [/istinyeuniv.edu](https://www.instagram.com/istinyeuniv.edu) [/istinyeuniv.edu](https://www.youtube.com/istinyeuniv.edu)

Ukrayna -Rusya Savaşı'nın Düşündürdükleri

Doç.Dr. Fahri Erenel-EPAM Müdürü

Bir Savaş Hikayesi

Rusya-Ukrayna savaşı birden başlamamıştır.ABD ve İngiltere'nin başlattıkları hatalar zinciri Rusya'yı cesaretlendirmiş ve konjüktürün uygun olduğu an harekate başlamıştır.

Öncelikle ABD Başkanı Biden'ın geçici ulusal güvenlik stratejisi kılavuzu sürecin başlangıcını oluşturmuş,bu kılavuzda Çin 'iddialı', Rusya 'istikrarsızlaştırıcı' güç olarak tanımlanmıştır. Metinde, Çin'den 15 kez bahsedilirken, Rusya 5 kez anılmıştır. Biden yönetimi Çin'i, Amerika'nın karşı karşıya olduğu en önemli stratejik rakip olarak kabul etmiş ve ekonomik, diplomatik, askeri, teknolojik gücünü uluslararası sisteme sürekli bir meydan okuma için birleştirebilecek tek potansiyel rakip olarak görmüştür. Rusya, küresel etkisini artırmaya ve dünya sahnesinde yıkıcı bir rol oynamaya kararlı bir güç olarak değerlendirilmiştir.

Afganistan yenilgisi sonrası yayımlanan bu belge Trump'ın kırdığı NATO vazosunu birleştirme, NATO ve AB ile ilişkilerde geçmişe sünger çekme,ilişkileri onarma ve yeni bir başlangıç yapma,ABD'nin dünya genelinde bozulan itibarını tesis etme, Çin ve Rusya tehdidini ön plana taşıyarak,bu iki ülkeye karşı müttefiklerini birleştirme,yeni ittifaklar kurma amacını taşıdığı görülmüştür.

ABD'yi buna sevk eden Trump'ın oluşturduğu güvensizliğin artçı sarsıntılarının tsunami oluşturmaya başladığının tespit edilmesidir. Avrupa Dış İlişkiler Konseyi tarafından 11 ülkede 15.000'den fazla kişiyle yapılan anket sonuçlarını kapsayan ve Ocak 2021'de yayımlanan rapora göre, ankete katılan her ülkeden ankete katılanların en az yüzde 60'ının -ve tüm bu ülkelerde ortalama yüzde 67'sinin- kendilerini savunmak için her zaman ABD'ye güvenemeyeceklerine inandıkları ve bu nedenle, Avrupa savunmasına yatırım yapılması gerektiğini düşündükleri ortaya çıkmış, her ülkeden katılımcıların en az yarısı, hükümetlerinin ABD ile Çin arasındaki bir çatışmada tarafsız kalmasını, sadece yüzde 23'ü ABD ile Rusya arasındaki bir çatışmada ABD'nin yanında yer alması gerektiği görüşüne sahipken, yüzde 59'unun ülkelerinin tarafsız kalmasını istedikleri ortaya çıkmıştır.

ABD,Avrupa ve dolayısı ile NATO olmaksızın Çin ve Rusya ile mücadele etme gücünü yitireceğini,maliyet boyutunun üstesinden gelemeyeceği kadar fazla olacağını gördüğünden öncelikle AB'den ayrılarak AB güvenlik mimarisini zayıflatan nükleer güç ve güçlü deniz gücü sahibi İngiltere ile işbirliğini yeniden güçlendirme yolunu seçmiştir.

Nitekim İngiltere, ABD'nin yol haritasına, "en şiddetli tehdit olarak Rusya"yı gösterdiği strateji belgesi ile katılmış,akabinde ikili, aralarında istihbarat başta olmak üzere birçok alanda işbirliğini güçlendirecek bir protokole imza atmışlardır.NATO-2030 zirvesi öncesi vardıkları işbirliği konuları, NATO ve AB ülkeleri arasında bu iki ülkeye karşı var olan güvensizliğin daha da derinleşmesine neden olmuştur.Ayrıca,yine NATO zirvesi öncesinde yapılan G-7 zirvesi sonuç bildigesinde,Çin'e oldukça az yer verilmişken,Rusya'ya ABD ve İngiltere'nin etkisi ile özellikle Ukrayna üzerinden mesajlar verildiği görülmüştür.

NATO liderlerinin de katıldığı NATO-2030 zirvesinde NATO'ya Çin ve Rusya'yı da hedefleyen yeni görev alanları belirleme girişimlerinde bulunmuşlarsa da, NATO'nun özellikle AB'li üyeleri enerji depoları olan Rusya'yı ve ekonomik birçok alanda yakın işbirlikleri içinde buldukları Çin'i hedefleyen bu girişime katkı vermemişlerdir.

Ardından ABD ve İngiltere yanlarına Avusturya'yı da alarak Çin odaklı AUKUS adında yeni bir ittifak kurma yoluna gitmişler,Fransa'nın Avusturya ile imzaladığı denizaltı anlaşmasını yok sayarak Avusturya'ya nükleer denizaltı tedariki konusunda anlaşma imzalanmıştır.Bu ittifak için ABD ve İngiltere'nin NATO ülkelerine danışmamaları,Fransa'nın imzaladığı anlaşmayı yok kabul ederek yeni bir anlaşma imzalamış olmaları kırılmış olan NATO vazosunu birleştirme çabalarını iyice umutsuz hale sokmuştur.

ABD ve İngiltere, Minsk anlaşmalarını imzalamış,ancak gereklerini kendi bilgileri dahilinde yerine getirmeyen Ukrayna'yı, NATO ve AB ülkelerine unutamayacakları bir ders vermek için araç olarak seçmişlerdir.Ukrayna NATO üyeliği konusunda Gürcistan örneğini bile dikkate almamış,ülkenin Rusya'ya adeta bir yem olarak sunulmakta olduğunu görememiş veya batının nasıl olsa yardımı gelir düşüncesi ile yem olmayı kabul etmiştir.ABD ve İngiltere NATO ve AB için Ukrayna'yı sınaama alanı olarak seçmişlerdir.Her iki ülke savaş öncesi açıklamaları ile adeta Rusya'yı Ukrayna'ya saldırmaları için teşvik etmişler,batılı ülke gazetelerinde Rusya'nın hareket planı adı altında Rusya'nın işgalini gösteren krokilere günlerce önceden yer verilerek Batı ülkeleri üzerinde baskıyı giderek arttırmışlar,Rusya'nın saldırısı sonrası için planlanan yaptırımlar için Avrupa'yı hazırlamışlardır.

İlginç olan Zelensky'nin bütün çağrılarına rağmen yaptırımlar,caydırıcı etki yaratması açısından Rusya'nın saldırısı öncesi başlatılmamıştır.ABD,saldırı öncesinde yaptırımlara başlamanın AB ülkelerinde etkili olmayacağını anladığı için kasıtlı olarak Rusya'nın saldırısını beklemiştir.

Çin'de yapılan Kış olimpiyatlarının ABD,İngiltere gibi bazı batı ülkeleri tarafından,Çin'in insan hakları ihlalleri gerekçesi ile alınan diplomatik boykot uygulama kararları Rusya-Çin yakınlaşmasının daha ileri seviyeye ulaşmasında önemli rol oynamıştır.

ABD'nin bu aşamada Doğu Akdeniz doğal gazını Avrupa'ya taşıyacak olan EASTMED boru hattından desteğini çektiğini açıklaması AB ülkelerinde ABD'ye duyulan güvensizliğin daha da artmasına neden olmuştur.

Bütün bu süreçte, ABD-İngiltere ikilisinin öngörüden yoksun attıkları her adım, özellikle NATO zirvesinde NATO hareket alanında değişikliğe gidilmemesi,Ukrayna'nın NATO'ya alınmayacağını kesinleşmesi,yaptırımların uygulamaya konulmaması,Çin ile sağlanan işbirliği,Gürcistan,Kırım işgali sırasında olduğu gibi Batı'nın sadece kınama ile sesini yükselteceğini çıkan farklı seslerden anlaması Rusya'ya uygun bir ortam yaratmıştır. Ve savaş başlamıştır.

Ukrayna-Rusya Savaşı,aslında ABD -İngiltere ikilisinin Rusya ile savaşıdır.Rusya'ya karşı kendi doktrinlerine(NATO) göre eğittikleri,silahlandırdıkları,harekat planlarını hazırladıkları ancak Rusya korkusu nedeni ile Ukrayna'nın kuvvet gönderme ve hava sahasını kapatma desteği çağrılarını duymazdan gelen ABD ve elbette İngiltere'nin bir kez daha yenildiğinin resmidir Ukrayna.

Genel Bakış

Ukrayna -Rusya arasında ki savaş, batı'nın asla ateşkes olmasını istememek maksatlı tutumu, ABD ve İngiltere'nin ise savaşın asla bitmemesini sağlayacak şekilde her türlü desteği aralıksız devam etmektedir.Ve hatta yakın bir zamanda Ukrayna'nın Rusya'ya karşı taarruza geçebilecek duruma gelebileceğini ileri sürmektedirler.2021 yılı son aylarında Rusya'ya karşı yapmak istedikleri taarruza karşı Rusya'nın önleyici bir strateji ile öncelik almasının planlarını alt üst ettiği değerlendirilmektedir.

Ukrayna'ya savaş öncesi, başta ABD olmak üzere NATO ülkelerinin sağladığı desteğin,verilen eğitimlerin,silah ve araçların sadece Ukrayna'nın savunmasını güçlendirmek amaçlı olduğunu düşünmek aldatıcı olabilecektir.Batı ülkelerinin öncelikli amacı'nın Kırım ve Donbass bölgelerinde ki Ukrayna Ordusu ve desteğinde ki örtülü güçler ile Rus birliklerine çok hızlı bir taarruzi hareket icra ederek Rusya'nın dengesini bozmak,bu bölgelerin kontrolünü ele geçirmek,Rus kamuoyunda Putin'e duyulan güveni sarsmak ve muhalif hareketleri canlandırarak renkli bir devrim gerçekleştirmek olduğu,bu ayaklanmalar ile çok sayıda özerk,yarı özerk bölgelerden oluşan Rusya'nın parçalanmasına uygun bir ortam yaratmak olduğu değerlendirilebilir.

Bu hareketin yapılması ve hedeflenen gelişmenin sağlanması halinde başta ABD olmak üzere NATO'nun da harekate iştirak ederek,Rusya'nın olabildiği kadarı ile derinliklerine hareketi genişleterek,Ukrayna'nın doğusunda bir tampon bölge oluşturmak,Rusya'nın batı ile doğrudan temasını keserek,Ukrayna'nın güvenliğini sağlamak ve akabinde derhal Ukrayna'yı NATO üyeliğine dahil etmenin planlanmış olması kuvvetle muhtemeldir. Bu hareket ile ABD'nin, "Genişletilmiş Karadeniz" kavramını uygulamaya sokarak Rusya'nın Karadeniz ve civarında ki etkisini yok olma noktasına getirmek ve bir sonraki adım olan Kafkaslarda ki Rus etkisini kırarak Orta Asya'ya bu bölgeden açılmak olduğu üzerinde düşünülebilir.

Rusya'nın geniş cepheli hareket ile gücünü yayması ABD ve İngiltere'nin istediği bir gelişme olmuştur.Bu sayede Rusya'nın askeri ve ekonomik anlamda yıpranmasının önü açılmıştır.Eğer Rusya bu kadar geniş cephe ile ve özellikle Kiev batısını hedef alan(örneğin Liviv gibi) saldırılarda bulunmasaydı batı ülkeleri ve dünyada bu kadar tepki ile karşılaşmayabilirdi.Rusya'nın ilk hareketini Donbass bölgesi ile sınırlı tutmayarak geniş alana yayması,Minsk anlaşmaları ile belirtilen bölgelerin dışına çıkması batılı ülkelerin ABD etrafında toplanmalarına yol açmıştır.ABD 'nin de etkisi ile giderek artan yaptırımlar ve Ukrayna'ya yardım konusu Rusya'nın hareketin başında ki geniş cepheli hareketi ile batı ülkelerinde yaratmış olduğu korku sonucu ivme kazanmıştır.Finlandiya ve İsveç'in NATO üyeliğine girme yönünde oluşan kararlılığını özellikle kamuoylarında pekişmesine yol açmıştır.

ABD ve İngiltere,şimdi Gürcistan,Moldova,Tayvan üzerinde benzeri bir oyuna başlamış görünmektedir.Rusya'yı,Gürcistan ve Moldova'da, Ukrayna benzeri bir girişime yöneltme çabalarının giderek artacağı öngörülebilir.Bu suretle Rusya çok cepheli bir savaşın içine girmek zorunda kalacak,bu durum ABD ve İngiltere'nin daha rahat bir şekilde Çin üzerine odaklanmalarına imkan sağlayabilecektir.ABD,dünya yarı iletken ihtiyacının neredeyse yarısını tek başına karşılayan Tayvan'ı Çin'e kaptırması beklenmemelidir.Bu maksatla, ABD,Ukrayna-Rusya savaşı sonrası Haziran 2022 ayında yapılacak ilk NATO Liderler zirvesinde aynı zamanda

kendini test edecek,NATO'nun Avrupalı ülkelerinin ne ölçüde peşine takılabileceklerini gözlemleyecek ve akabinde Eylül 2021 NATO Zirvesinde başaramadığı NATO'nun yeni hareket alanı/alanları belirlenmesi konusunda ağırlığını koyabilecektir.Haziran 2022'de NATO Afganistan sonrası ilk kez sorumluluk sahası dışında faaliyette bulunmaya başlayabilecektir..Bu durum NATO için çok hassas bir konu olacak,eğer ABD toplantı öncesi üyeleri ikna edemez veya Rusya çok önemli sonuçlar elde ederse ABD'nin oynamakta olduğu kumar hüsrarla sonuçlanabilecektir.

İstihbaratın Rolü

Savaşta öldürülen Rus General sayısının artıyor olmasında başta ABD olmak üzere NATO ve Batı ülkelerinin göz ve kulaklarını Rusya üzerine odaklanmasının önemli rolü olduğu bir gerçektir.Rusya'nın geleneksel istihbarat sisteminin batının gelişmiş her türlü teknolojiyi kullanan istihbarat sistemleri karşısında geride kalmış olması savaşın uzamasında ve Ukrayna'nın direncinin artmasında önemli etken olduğu değerlendirilmektedir.

ABD'nin Ukrayna'yı bu savaşa hazırlarken Rusya'nın hassas taraflarını çok iyi analiz ettiği ve bu hassas tarafları zafiyete uğraticı planlamalar yaptığı savaş ilerledikçe daha net görülmektedir. Ukrayna'nın savaş öncesi hazırlıkları arasında İstihbarata Karşı Koyma Faaliyetleri başlığı altında yürüttüğü çalışmaların ve küçük birlik hareketini yöntem olarak seçmesinin Rusya'nın zayıflığının artmasında önemli etken olduğu düşünülebilir.

İstihbarata karşı koyma faaliyetleri ile potansiyel herkes istihbarat kaynağına dönüştürülmüştür.Ukrayna İçişleri Bakanlığına bağlı İstihbarat Servisi'nin savaşın hemen öncesi ve başlangıcında ele geçirdiği Rus ve ayrılıkçı unsurlar hesabına çalışan,Rusya adına hedef işaretlemesi yapan,suikast hazırlıkları içinde bulunan/bilgi toplayan, unusurlar arasında mobil iletişim sağlayan casuslar, Rusya'nın anlık istihbarat elde etmesinin önünü büyük ölçüde kesmiştir.

İstihbarata halkın dahil edilmiş olması,Rus hedeflerinin tespit edildiği anda,konumları ile birlikte halk tarafından online olarak süratle iletilmesi Ukrayna Ordusunun ilk vuruş kapasitesini arttırmıştır.Askerî istihbarat ile yakın koordinasyon içinde çalışan istihbarat servisi,enformasyon yönetimi ile Rus ve ayrılıkçı güçlerden ele geçirilen savaş esirlerinin sorgulanması ve elde edilen bilgilerin anında operasyonel unsurlara iletilmesinde de önemli rol oynamıştır.Sivil halkı da örgütleyen istihbarat servisi, Rus askerlerinin işini zorlaştırmak için yön levhalarının kaldırılması,yollarda barikatlar kurulması,molotof kokteyli hazırlanması ve tank avcılığının nasıl yapılması gerektiği konularında sürekli bilgilendirme yapmıştır.

Savaş öncesi Ukrayna coğrafyasında geniş bir istihbarat ağına sahip olan Rusya,Ukrayna'nın istihbarata karşı koymada uygulamaya soktuğu önlemler ile göz ve kulaklarını adeta kaybetmiştir.

Elon Musk'ın Starlink adlı uydu interneti erişimi sağlamak üzere inşa etmekte olduğu proje Ukrayna'ya ücretsiz tahsis edilen 5000 adet yer terminali ile ilk kez muhrabe sahasında kullanılmaya başlanılmıştır.Bu interneti kullanmaya başlayan bir kişi, Twitter'da yaptığı paylaşımda saniyede 200 megabit internet hızına ulaştığını bildirmiştir.Bu da Ukrayna'ya askeri ve sivil alanda kesintisiz ve çok hızlı iletişim ve paylaşım imkanı sağlamıştır.



Küçük Birlik Harekatı

Etkin ve zamanında istihbarat 10-15 kişiden oluşan küçük birlik seviyesinde faaliyet gösterecek şekilde sivil halkla koordineli faaliyet gösteren Ukrayna Ordusuna sahada avantaj sağlamıştır. Sun Tzu'nun "Karşısındaki ve kendini bilen hiçbir savaşta tehlikeye düşmez; karşısındakini bilmeyen, sadece kendini bilen bir kazanır, bir kaybeder; karşısındakini de, kendini de bilmeyen her savaşta mutlaka tehlikeye düşer" sözünü savaşın ana felsefesi olarak kabul etmiş görünen Ukrayna aynı zamanda Mao'nun gerilla savaşı stratejisini günümüz teknolojisi ve batının etkili desteği ile uygulamaya başlamıştır.

Japonya'nın 1931 yılında Çin'i işgal etmesi sonrasında başlayan Mao önderliğindeki direniş hareketleri gerilla savaşının doktrinin gelişmesine katkıda bulunan olaylar zinciridir. Küçük fakat, güçlü bir devlet olan Japonya'yı Çin topraklarından atmak için, o zaman büyük fakat zayıf bir ülke olan Çin, gerilla savaşı taktiklerini etkili bir şekilde kullanarak 1945 yılına kadar savaşmıştır. Mao tarafından Japonlara karşı geliştirilen direniş stratejisi, "uzatılmış savaş stratejisi" olarak isimlendirilmiştir.

Bu stratejide asimetrik etki yaratan husus; düzenli birliklerle genel olarak savunma stratejisi uygularken, inisiyatif sahibi, çevik ve küçük birliklerle, düşmanın cephe hattından uzak birliklerine, zamana yayılmış taarruzlar icra etmek şeklinde formüle edilmiştir. Adından da anlaşılacağı üzere, Mao'nun stratejisi, işgal kuvvetlerini önce hızlı bir zaferden mahrum bırakmak, daha sonra düşmanı uzun süreli bir yıpratma savaşına zorlamaktır.

Uzatılmış savaş stratejisinden beklenen sonuç; işgal ordusunun savaşın başlangıcında ümit ettiği sonucu elde edememesi ve yıllarca sürecek bir savaşın ekonomik ve politik yükü altında ezilmesi, buna karşılık halk arasında işgalciye karşı duyulan nefretin her geçen gün artarak çoğalması sonucunda direniş kuvvetlerinin sürekli güçlenerek, işgal kuvvetleriyle savaşacak bir düzenli ordunun oluşturulmasıydı.

Ukrayna'nın da uygulamakta olduğu strateji Mao'nun stratejisi ile benzerlik göstermektedir.Ukrayna'nın Mao dönemine göre avantajı istihbarat elde etme ve anında sahaya aktararak saldırıda bulunma üstünlüğüdür.Bu üstünlüğü elinde bulundurmanın avantajı ile Ukrayna,stratejik savunma ,stratejik denge ve stratejik saldırı aşamalarında oluşan uzatılmış savaş kavramını farklı bir versiyonu ile sahada uygulamaya çalıştığı değerlendirilmektedir.

İsveç ve Finlandiya

1814 yılından beri savaş katılmayan dünyanın en eski tarafsız ülkesi İsveç ile 1955 yılında Birleşmiş Milletlere üye olan ve bu tarihten itibaren tarafsızlık politikası izlemeye başlayan Finlandiya'nın tarafsızlık politikalarını terk etme niyetlerinde sadece Rusya'dan algıladıkları tehdit olduğunu düşünmek yanıltıcı olabilecektir.

İki ülke Rusya'nın Gürcistan saldırısı ve arkasından Kırım'ı işgali ile tarafsızlık düşüncelerini değiştirmeye başlamışlardır.Aslında tarafsızlıkları şeklen olmuştur.Her iki ülke AB üyesidir ve AB'nin stratejik özerklik öngören ve adına Stratejik Pusula denilen AB'ye özgü bir güvenlik mimarisinin içinde yer almaktadırlar.AB'ye girerek zaten tarafsızlıkları ortadan kalkmış durumdadır.Bugüne kadar bu iki ülke başta ticaret olmak üzere birçok dış politika konularında tarafsızlıklarını avantaja çevirmeyi başarabilmişlerdir.Savunma harcamalarını tarafsızlık şemsiyesi altında diğer ülkelere göre nispeten düşük seviyede tutmaları başta gelişmişlik düzeyi olmak üzere hemen her alanda kendilerine ciddi katkı sağlamıştır.Günümüzde hemen her alanda ilk sıralarda yer almaları büyük ölçüde tarafsızlık stratejilerine bağlı olduğu bir gerçektir.

Aslında bu iki ülkenin NATO üyelik isteği birden alevlenmemiştir.Savaş,dünya kamuoyuna Rusya'nın saldırganlığını bahane göstererek iki ülkeye tarafsızlıklarını sürdürmelerinin bekalarına ciddi tehdit oluşturacağı yönünde kuvvetli bir argüman sunmuştur.Ve bu argümanı NATO'ya üyelik başvurusuna çevirmek için bir fırsat olarak görmüşlerdir.

EUROPEAN ALLIES



Finlandiya ve İsveç'in, Rusya gözünde stratejik öneme ve bu kapsamda önceliğe sahip olmadığı düşünülmektedir. Bu iki ülke asla bir Ukrayna'nın konumunda değildir. Peki nedir bu iki ülkeyi NATO üyeliği konusunda kararlı hale getiren? Dünyadaki hidrokarbon rezervlerinin üçte birinden fazlasını barındıran Kuzey Kutup veya Arktik Bölgesidir. ABD Jeoloji Araştırmaları Merkezi (U.S. Geological Survey, USGS) tarafından 2008 yılında yapılan çalışmada, Arktik'te toplam 90 milyar varil petrol ve 1,669 trilyon kübik fit doğalgaz bulunduğuna yönelik veriler elde edilmiştir. Bu veriler ışığında, dünya üzerindeki keşfedilmemiş petrol rezervlerinin

%13'ünün ve keşfedilmemiş doğal gaz rezervlerinin %20'sinin Arktik'te olduğu tahmin edilmektedir. Bu bölge, küresel rekabetin ve güç çatışmasının ana merkezlerinden biri olmaya adaydır.

Arktik Okyanusu'na sınırı olan ve Arktik Beşlisi olarak kabul edilen devletler Rusya, Kanada, ABD, Norveç ve Danimarka'dır. Bu devletlerin yanı sıra İsveç, İzlanda ve Finlandiya'nın topraklarının bir kısmı Arktik Bölgesi'nde bulunmaktadır. Arktik bölgesinin yasal olarak kesin sınırlarının belirlenmemiş olması, ekonomik motivasyonlarının yanı sıra ABD, Rusya, Çin ve AB gibi aktörlerin bölgedeki rekabeti beraberinde çatışmayı da gündeme getirmektedir. Buzulların erimesi ve teknolojideki gelişmeler, bölge ve bölge dışındaki aktörlere Arktik Bölgesinde kontrol, yerleşim, maden, enerji çıkarma ve askeri karakollar kurma gibi rekabet alanları oluşturmaktadır. Bölge ile ilgili en yetkili organ Arktik Konseyi'dir. Konseyin üyeleri: Rusya, Kanada, ABD, Norveç, İzlanda, Danimarka, İsveç ve Finlandiya'dır. Bölgenin yüzölçümü bakımında en fazla toprak talep eden ülkeler Rusya ve Kanada'dır.

Arktik Bölgesi, gerek ABD gerekse Rusya için stratejik ve vazgeçilmez bir bölge konumundadır. ABD'nin bölgeye özellikle Grönland'a ilgisini 19.yüzyıla kadar götürmek mümkündür. ABD'nin Grönland'ı satın alma fikri 1867, 1910, 1946 ve son olarak 2019'da Donald Trump döneminde gündeme gelmiş fakat tüm tekliflere Danimarka ret yanıtı vermiştir. Grönland'da ABD'ye ait Thule Hava Üssü ve derin su limanı bulunmaktadır. Nükleer füzeler ile stratejik bombardıman uçaklarına ev sahipliği yapan üs, ABD Uzay Komutanlığı ve Kuzey Amerika Hava Sahası Savunma Komutanlığı tarafından kullanılmaktadır. Üste bulunan hava erken ihbar radarları ABD Balistik Füze Savunma Sistemi'nin bir parçası konumundadır.

Arktik Okyanusuna en uzun sınırı olan (toplam kıyı şeridinin %53'ü) ve bölgede en fazla buzkıran gemilere sahip olan Rusya'nın ise bölgeye bakışı egemenlik ve ekonomik kaynaklar açısından vazgeçilmezdir. Rusya'nın bölgede çok sayıda hava üssü ve sınır karakolları oluşturması ve Ağustos 2019'daki askeri tatbikatı bölgedeki gerilimi artırmıştır. Diğer taraftan NATO'nun bölgedeki güç dengesi oluşturmak istemesi gerilimi daha da tırmandırmaktadır.

Rusya'nın kuzey donanma ana üssünün bölgede bulunması Rusya'ya stratejik üstünlük sağlamaktadır. Diğer taraftan Rusya'nın Arktikteki faaliyetleri, Norveç ve diğer Nordik ülkeleri için önemli bir tehdit unsuru olarak ön plana çıkmaktadır. Rusya'nın bölgede askeri faaliyetlerinin yoğunlaştırması Nordik ülkelerini ABD'ye daha da yakınlaştırmaktadır.

Arktik Bölgesindeki gelişmelere kayıtsız kalmak istemeyen Çin, Güney Kore, Singapur gibi Asyalı devletlerde bölgeyle yakından ilgilenmektedir. Arktik; uluslararası kamuoyunda politik, ekonomik, askeri, kültürel, toplum, çevre gibi farklı yönleriyle olası yeni bir sıcak ve soğuk çatışmayı beraberinde getirmektedir. Bölgedeki alternatif ticaret yolu güzergâhı, enerji kaynakları, değerli madenler, bilimsel keşifler, turizm gibi etkenler Çin'in yöneliminin temel amaçlarını oluşturmaktadır. Çin'in enerji ihtiyacı Arktik bölgesine ilgisini artırmaktadır. Özellikle Kuzey "Kutup İpek Yolu" projesi bölgeye verdiği önemi göstermektedir.

Arktik'teki güvenlik yaklaşımlarını değiştiren son ve en önemli gelişme ise Rusya karşısında diğer kıyıdaş devletlerin NATO ile işbirliklerini geliştirmesi ve NATO'nun Arktik'teki askerî varlığını güçlendirmesi olmuştur. Arktik'te NATO üyesi olmayan tek ülke olan Rusya için,

NATO'nun Arktik politikası ve bölgedeki hareketliliği büyük bir endişe kaynağı olmuştur. Bu bağlamda NATO'nun hem bir uluslararası aktör olması hem de diğer Arktik devletlerinin NATO üyesi olması Rusya tarafından tehdit olarak algılanmıştır.



https://www.google.com/search?q=arktik+haritas%C4%B1&rlz=1C5CHFA_enTR896TR897&sxsrf=ALiCzsYuqgrTVdrMbEicSP-

NATO'nun Arktik güvenliği hakkında 2017 yılında yayımladığı "NATO and Security in the Arctic" başlıklı raporda, Rusya'nın Ukrayna'nın toprak bütünlüğünü ihlal etmesinin diğer Arktik devletleri tarafından endişe ile karşılandığı ifade edilmiştir. Arktik'teki kıyıdaş devletlerin benzer bölgelerde hak iddialarında bulunmaları, aralarındaki anlaşmazlıkların çatışmalara dönüşebileceğine yönelik endişelere neden olmuştur. Bu raporda Rusya'nın en büyük kıyıdaş devlet olarak, enerji kaynaklarının güvenliğini sağlamak için Arktik'teki askerî varlığını güçlendirmesinin diğer bölge devletleri ile çatışma riskini arttırdığının da altı çizilmiştir.

Arktik konusu NATO ile Rusya arasında savaşa yol açabilecek kadar ciddi bir konu haline dönüşmesi, NATO şemsiyesi altında olmayan, tarafsız olmaları halinde ise bölge zenginliklerinden Rusya etkisi nedeniyle pay alamayacaklarını düşünen Finlandiya ve İsveç, fayda-maliyet analizi yaparak tercihlerini NATO üyeliğine başvuru yönünde kullanmışlardır.

İki ülkenin şiddetli soğuklarda muharebe tecrübesi ve teçizatına sahip olmaları Rusya karşısında NATO'ya büyük bir avantaj sağlayabileceği değerlendirilmektedir. Bu şekilde NATO'da Arktik bölgesinde etkisini arttırmış olacaktır.

Batının Desteği ve Sonuğları

Batılı devletler tarafından gönderilen her silah,mühimmat vb.'nin Ukrayna'nın direnme gücünü arttırdığı kuşkusuzdur.Rusya'ya verdirilen zayıatta etkileri olduğu kesindir.Ancak,bu tür desteği iki ucu keskin bıçak olarak düşünmek gerekir.Rusya'nın,direnış arttıkça,kayıpları fazlaştıkça,kullandığı silahlarda, isabet yüzdesi ve tahrip gücü yüksek olanları tercih etmesine neden olduğu gözden uzak tutulmamalıdır.Bu ise Ukrayna'nın özellikle sivil kayıplarının artmasına, önemli altyapı tesislerinin ciddi şekilde zarar görmesine yol açmaktadır.Batının tüm desteğine rağmen bir Avrupa devleti olan Ukrayna adım adım Başarısız Devlet kategorisine girmektedir.Tarihte bir ilk gerçekleşmek üzeredir.Bugüne kadar bu tür devletlerin Ortadođu veya Afrika'dan çıkmasına alışmış olan Avrupa,Avrupalı bir devletin bu kategoriye girmek üzere oluşunu umarsamazlık içinde sadece izlemektedir.Savaşın bu şekilde gelişimi halinde,Ukrayna'yı başka devletlerin de takip edebileceği, safha safha kontrol alanını geliştirecek Rusya'nın her hamlesinin NATO'nun parçalanmasına kadar gidebileceği,bu durumda eski peykleri olan devletlerin tekrar Rusya'ya yaklaşabileceği göz ardı edilmemelidir.

Putin adı konulmamış olsa da, doktrini adım adım uyguluyor. NATO ise kuruluşundan beri oluşturduğu 7 konsept ile üyelerini bir arada tutabilmek için çaba göstermiş olsa da hiçbir zaman aradığını bulamamıştır.NATO-2030 vizyonu kapsamında 8 nci konseptin hazırlığı içinde iken savaşın başlaması ile bu konseptinde değişeceği belli gibidir. Son liderler zirvesinde yeni kuvvet oluşturması için alınan karar bu değişikliğin göstergesidir. 30 üyeden oluşan NATO'nun sık yaptığı bu değişiklikler üyeler üzerinde güvensizlik oluşturduğu kesin gibidir. Rusya, NATO'nun ne iş yaptığını çok iyi öğrenmişe, kararsızlık ve oluşan güvensizlik sarmalını iyi değerlendirmişe benzemektedir.

Yapıcı Yıkım

Rusya Dış ve Savunma Politikası Konseyi Onursal Başkanı Sergey Karaganov yayınladığı makale de "Ukrayna'da yaşanan gelişmelerin NATO'ya karşı bir başlangıç" olduğunu belirtmiş, Putin'in Ukrayna stratejisini "yapıcı yıkım" olarak ifade etmiştir.

Putin'in nükleer silah kullanma tehdidi asla boş tehdit olarak algılanmamalıdır. Soğuk savaşın sona ermesi ile birlikte nükleer silah kullanma tehdidi baskısını üzerinde atabilen dünya ve özellikle batı Putin'in sözleri ile korkuya tekrar geri dönmüştür. Nükleer silah kullanmanın tam bir yıkım olacağı ancak asla yapıcı olmayacağı kesindir. Hiroşima ve Nagazaki örnekleri bunun bize dikte ettirmektedir.

Çıkarılacak Dersler

ABD'nin önde gelen askeri strateji öğretmenlerinden John Arquilla, gelecek kuşak savaşları hakkında "Bitskrieg: The New Challenge of Cyberwarfare" isimli kitabını yayımlamıştır. Kitabında savaşın üç yeni kuralını anlatmış ve Ukrayna'nın üç kuralı da uyguladığını belirtmiştir.

- "İlk kural, 'Çok ve küçük; büyük ve ağırı yener.' Ukraynalılar, akıllı silahlarla donanmış manga seviyesindeki birimlerde faaliyet göstermektedir. Bu yapı,çok daha büyük oluşumları bozabilmekte ve yavaş hareket eden, yüksek sesli helikoptere ve benzerlerine

saldırabilmektedir. Sayıca az olsalar da, Ukraynalılar bu yapılanma ile daha fazla eylem birimine sahip olmuşlardır. Arquilla; uçaksavarlar, dronelar ve hafif tanksavarlar gibi akıllı ve isabetli silahlara sahip olan genellikle sekiz ila 10 askerden oluşan küçük Ukrayna birliklerinin “Rusların çok daha büyük ve ağır tank birliklerini yok edebileceğini” vurgulamaktadır.

Ukrayna’da izlenen, modern savaşın ikinci kuralı ise “Bulmak her zaman kalabalığı yener.Düşmanı önce keşfederseniz onu alt edebilirsiniz. Hatta düşman 65 kilometrelik tank ve zırhlı araçların oluşturduğu konvoylar gibi birkaç büyük birlikten oluşuyorsa, sayıca eşitlenmeye gerek duymadan onları etkisiz hale getirebilirsiniz” ifadesi ile şekillenmektedir

Modern savaşın üçüncü kuralı, “Birlik olmak her zaman ani saldırıları etkisiz hale getirir.Savaş artık yalnızca bir sayı meselesi değildir. Küçük akıllı silahlarla düşmanınızı boğmak için büyük sayılara ihtiyacınız yoktur.

Arquilla,”Rus tanklarının videolarından bazılarını görmüşsünüzdür. Aniden öndeki bir tank sonra da arkada bir başkası vuruluyor. Böylece Ruslar manevra yapamıyor ve birdenbire yakalanıyor” diye üçüncü kuralı örneklendirerek anlatmaktadır.

Savaşı analiz eden Arquella, Ruslar çok daha merkezi. Bu kadar çok generalin öldürülmesinin nedenlerinden biri, çatışmada taktik düzeyinde hızlı kararları verme yetkisine sahip insanların olmaması. Bunu sadece generaller yapabiliyor. Bu yüzden cepheye yaklaşmak ve Amerikan ordusundaki teğmen ve çavuşların rutin olarak yaptığı şeyleri yapmak zorunda kaldılar” demektedir,

Ukrayna'daki çatışmanın daha ilgi çekici yönlerinden biri Rusya'nın siber savaş yetersizliği olduğunu belirten Arquilla, "Ruslar Ukrayna komuta ve kontrolünü bozmak için siber uzay tabanlı saldırı araçları kullandılar. Ancak Ukrayna'nın düzenli ve milis savunma kuvvetlerinin çok merkezi olmayan operasyonları nedeniyle genel olarak çok az etkisi olduğunu” özellikle vurgulamaktadır.

Arquilla Rusya'nın övülen hava üstünlüğüne gelince "Jetlerinin ve helikopterlerinin Stinger'lara karşı ne kadar savunmasız olduğunu gördük. Bu, savaşın bir sonraki aşamasında değişmeyecek” diyerek hava üstünlüğünün tam anlamı ile sağlanamayacağını belirtmiştir.

Bu ana kadar olan gelişmeleri aşağıda yer verdiği şekilde özetlemek mümkündür.

-Ülkeler kolektif bir savunma vb bir örgütün üyesi olsalar bile kendi güçlerini tehditleri ile orantılı olarak geliştirmeye,sözlere,örgütün planlarına asla dayanmadan kendi milli bekalarını sağlamayı hedeflemek zorundadırlar.

-Rusya,Ukrayna'yı kontrolü altına aldıktan sonra 4-5 farklı alt yönetim bölgelerine ayırarak federatif bir yapıya dayanan yeni bir devlet yapısı,akabinde Belarus ve Ukrayna ile birlikte Rus dünyası hedefi kapsamında yeni bir federasyon oluşturabileceği,bu yapıya zaman içinde Transdinyester ile Belarus üzerinden Kaliningradı ekleyebileceği,Baltık Ülkelerini bu şekilde çevreleyerek Rus usülü caydırıcılık ile acele etmeden bu ülkelerin Rusya ile birlikte hareket etmelerini sağlayabileceği,Ukrayna'nın Karadeniz kıyılarını kontrol altına almak sureti ile

Karadeniz’de tekrar üstünlüğü sağlayabileceği,kıyı uzunluğunu bu şekilde arttırabileceği dikkate alınmalıdır.

-Konvansiyonel savaş önemi kaybetmemiştir.Öneminin daha da arttığı söylenebilir.SİHA ‘ların ortaya çıkışı ile tankların önemi zayıfladı gibi görüşlerin saha da karşılık bulmadığını görüyoruz.Tanklar yine ön planda yer almaktadır.Elbette piyade ile birlikte.

-Savaşın cereyan ettiği alanlar şehirler olmaktadır.Meskun mahallerde savaşa göre ordular yapılanmalıdır.

-Kritik tesislerin korunması daha öncelikli bir hal aldığı görülmektedir.Ruslar öncelikle bu tür tesisleri hedef almışlardır.

-İkinci dünya savaşı ile birlikte ortaya çıkan Harp Ekonomisi kavramının tekrar değerlendirilmesi gerekmektedir.Ukrayna’nı bu konuda çok hazırlıksız olduğu görülmektedir.Genel seferberliğini çok geç ilan etmiştir.İkinci dünya savaşında Almanya işgalini beklemeyen Polonya’nın durumuna düşmüştür.

Kant’ın Ebedi Barış adlı eserinde öncelik ve önemle vurguladığı akıl hakim olmadığı sürece dünyamız daha çok kanlı savaşlar yaşamaya devam edecektir.Sonuçta, yazar Heywood’un vurguladığı "Barışta çocuklar babalarını, savaşta ise babalar oğullarını gömerler" ifadesi daha çok görünür olmaya devam edecektir

UKRAYNA - RUSYA ASKERİ DENGESİ



UKRAYNA



RUSYA

SAVUNMA HARCAMALARI (2021)

4.3
2.36
0

Milyar dolar
GSYİH'deki yüzdesi
Nükleer başlık

45.8
2.78
6255

ASKERİ PERSONEL

196,600
102,000
900,000

Aktif
Muvazzaf
Yedek

900,000
554,000
2,000,000

ASKERİ DONANIM

Kara Kuvvetleri

3,309
1,820
500
81
90

Zırhlı muharebe aracı
Top/Obüs
Tanksavar
Karadan havaya füze
Karadan karaya füze

15,957
4,894
535
1,520
150

Deniz Kuvvetleri

0
1 fırkateyn

Denizaltı
Gemi

51
1 uçak gemisi
4 kruvazör
11 muhrip
16 fırkateyn

12
2
1

Devriye ve sahil güvenlik
Amfibi
Mayın gemisi

129
49
42

Hava Kuvvetleri (kara/hava)

322
322
142
187
46

Karadan havaya füze
Zırhlı muharebe aracı
Topçu roketi
Sabit kanatlı hava aracı
Döner kanatlı hava aracı

744
2,603
600
1,846
832

Jandarma/Muvazzaf

Ulusal/Sınır Güçleri
(kara/hava/deniz)

157
24
14
21

Zırhlı muharebe aracı
Sabit kanatlı hava aracı
Döner kanatlı hava aracı
Devriye ve sahil güvenlik

2,650
115
271
207

Kaynak: IISS Askeri Denge 2022/AFP/Ukrayna Cumhurbaşkanlığı Basın Servisi

Hazırlayan: Sibel MAZREK
Tasarlayan: Esra KARADAĞ

[Twitter](#) [LinkedIn](#) [YouTube](#) [Instagram](#) [Facebook](#) /ankasamorg



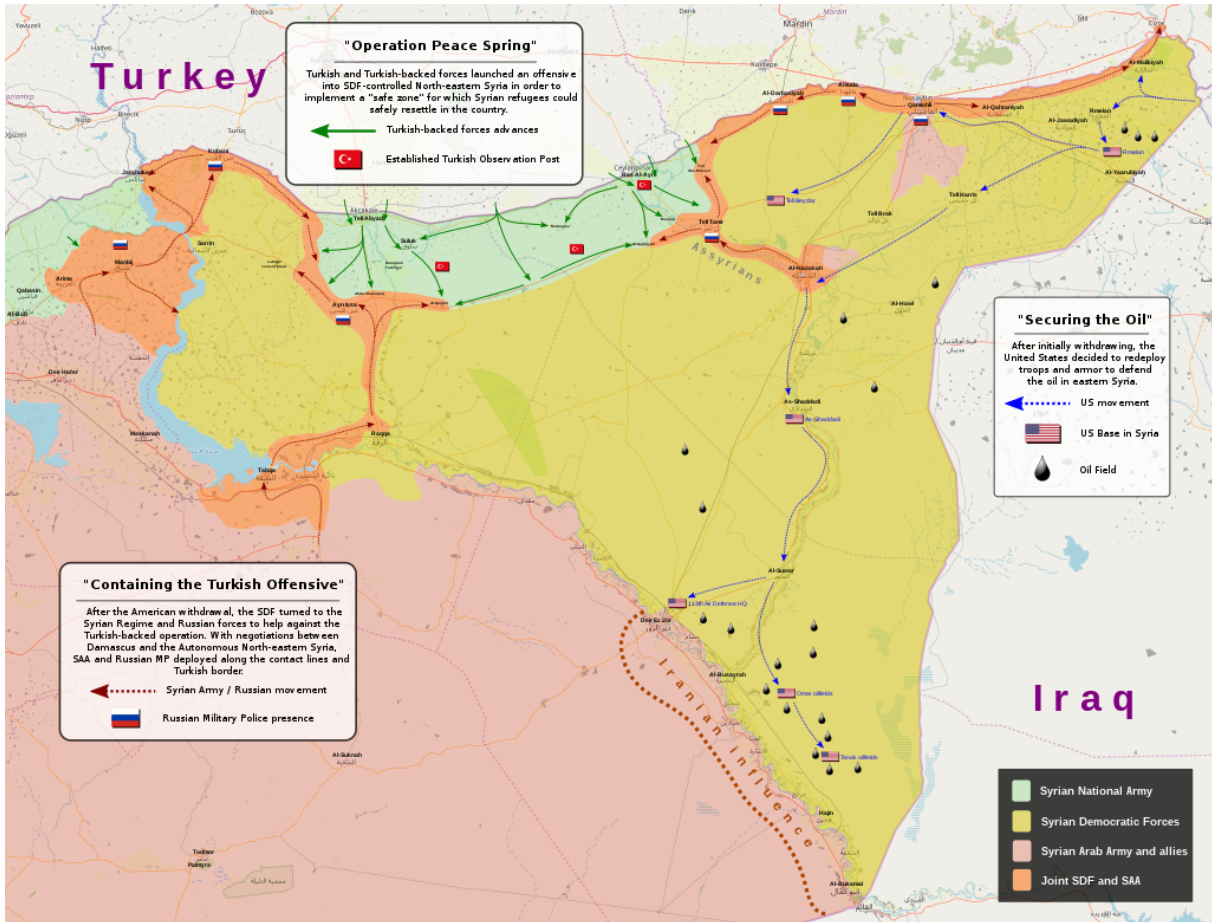
ANKASAM
ANKACAM

ANKARA KRİZ VE SİYASET ARAŞTIRMALARI MERKEZİ
ANKARA CENTER FOR CRISIS AND POLICY STUDIES
АНКАРСКИЙ ЦЕНТР ИССЛЕДОВАНИЙ КРИЗИСНЫХ СИТУАЦИЙ И ПОЛИТИКИ

Sınır Ötesi Operasyon Bir İhtiyaç Mıdır? Doç. Dr. Fahri Erenel-EPAM Müdürü

Suriye ile olan sınırın ötesine bugüne kadar 4 hareket icra edilmiştir. Son hareket Ekim-Kasım 2019 tarihleri arasında diğer 3 harekattan farklı olarak Fırat'ın doğusunda gerçekleştirilen Barış Pınarı kod adı verilen harekattır.

Bu hareket, ABD desteği ile SDG adı altında devletleştirilmeye çalışılan, ülkemiz için tehdit oluşturan PYD/ PKK terör örgütünü sınırımıza komşu olan bölgelerden uzaklaştırarak azami zayıt verdimek ve devletleştirme konusunda ki azim ve iradelerini tamamen kırmak maksadıyla icra edilmiştir.



[https://tr.wikipedia.org/wiki/Bar%C4%B1%C5%9F_P%C4%B1nar%C4%B1_Harek%C3%A2t%C4%B1#/media/Dosya:Northeastern_Syria_Situation_\(2019\).svg](https://tr.wikipedia.org/wiki/Bar%C4%B1%C5%9F_P%C4%B1nar%C4%B1_Harek%C3%A2t%C4%B1#/media/Dosya:Northeastern_Syria_Situation_(2019).svg)

Ancak, belirtilen maksatla başlayan hareket, Rusya ve ABD'nin sınırlı uygunluk vermeleri nedeniyle 30 km derinlikte ve nispeten dar bir alanda icra edilmek zorunda kalmış ve akabinde Rusya ve ABD ile Türkiye arasında mutabakatlar imzalanmıştır.

Bölgenin terör örgütlerinden temizlenmesi, silahlarının bırakılması, ortak devriye, sığınmacıların geri dönüşleri için uygun şartların yaratılması gibi birçok konuya yer verilen mutabakatlarda Rusya ve ABD imzalarının karşılığını yerine getirmedikleri gibi özellikle ABD terör örgütüne her türlü desteği vermekten bir an bile kaçınmamıştır. YPG'nin terör örgütü olmadığı gerekçesi ile örgütü yaptırımlardan muaf tutması, son günlerin önemli

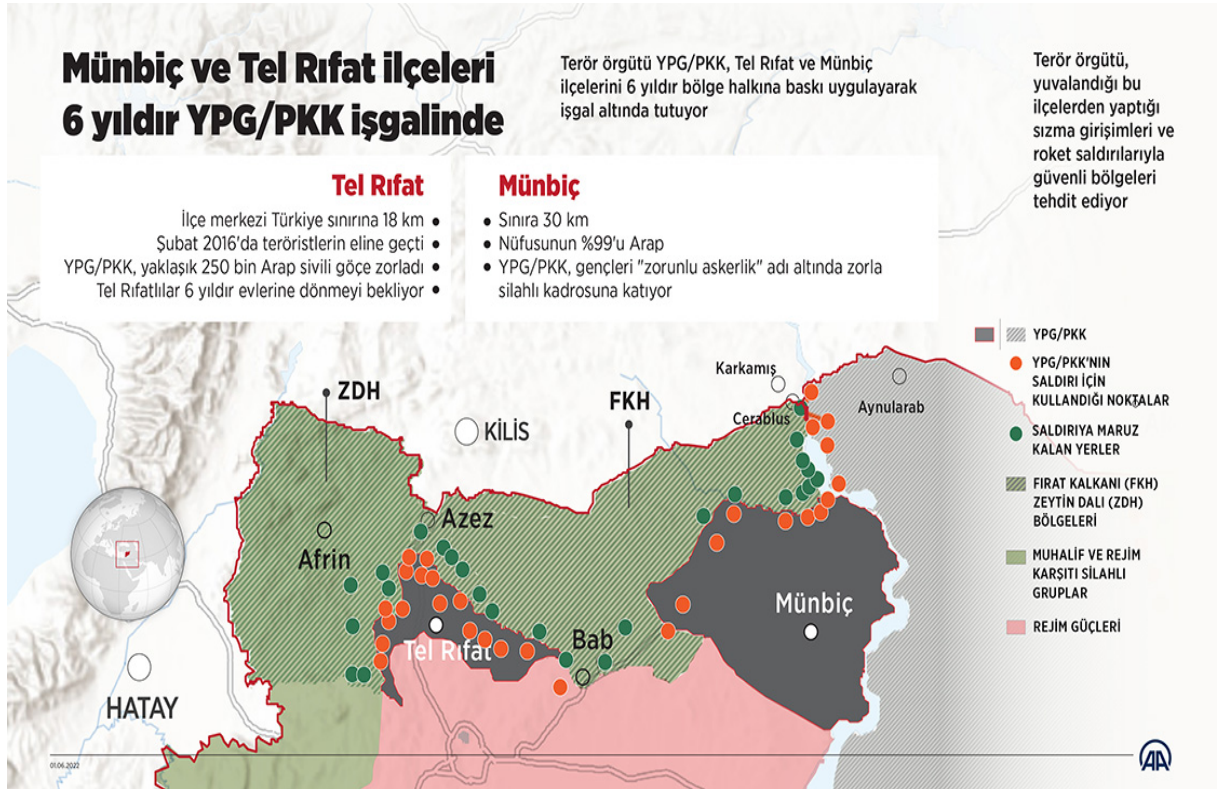
gelişmelerinden biridir.Sözde DEAŞ ile mücadele adı altında teröre destek vermeyi halen sürdürmektedir.

Barış Pınarı bölgesinin doğusu ve batısında Rusya kontrolüne bırakılan bölgelerde, Rusya'nın göstermelik yapılan devriye faaliyetleri dışında terör örgütünü bu bölgelerden uzaklaştırma konusunda da somut bir girişimi asla olmamıştır.

İmzalanan mutabakatlar sonrası gelişmeleri bir süre gözlemleyen terör örgütü başta Barış Pınarı hareket bölgesi olmak üzere Türk Silahlı Kuvvetleri Unsurlarına karşı sızma girişimleri,taciz ateşi,saldırı gibi yöntemlerle baskı altına alma çabalarına hız vermiştir.Her girişimine misli ile karşılık verilmiştir.

Bu gelişmelerle birlikte Türk Silahlı Kuvvetleri'nin kontrolü dışında kalan bölgelerde yaşayan ve evlerini,topraklarını terk ederek Türkiye'ye sığınan Suriye Vatandaşlarının geri dönüşü için uygun şartlar yaratılamamış,Türkiye üzerinde ki sığınmacı yükü artmaya devam etmiştir.

Sınır ötesinden algılanan tehditte azalma olmadığı gibi ABD'nin artan desteği ve Rusya'nın göz yumması ile saldırı /taciz tür eylemlerde artış görülmeye başlanılmıştır.Fırat nehrinin batısında Tel Rifat,ve Menbiç,nehir doğusunda ise Barış Pınarı hareket bölgesinin doğu ve batı bölgeleri terör örgüt açısından Rusya ve ABD'nin koruyuculuğundan yararlanarak güçlenme imkanı buldukları bölgeler haline gelmiştir.



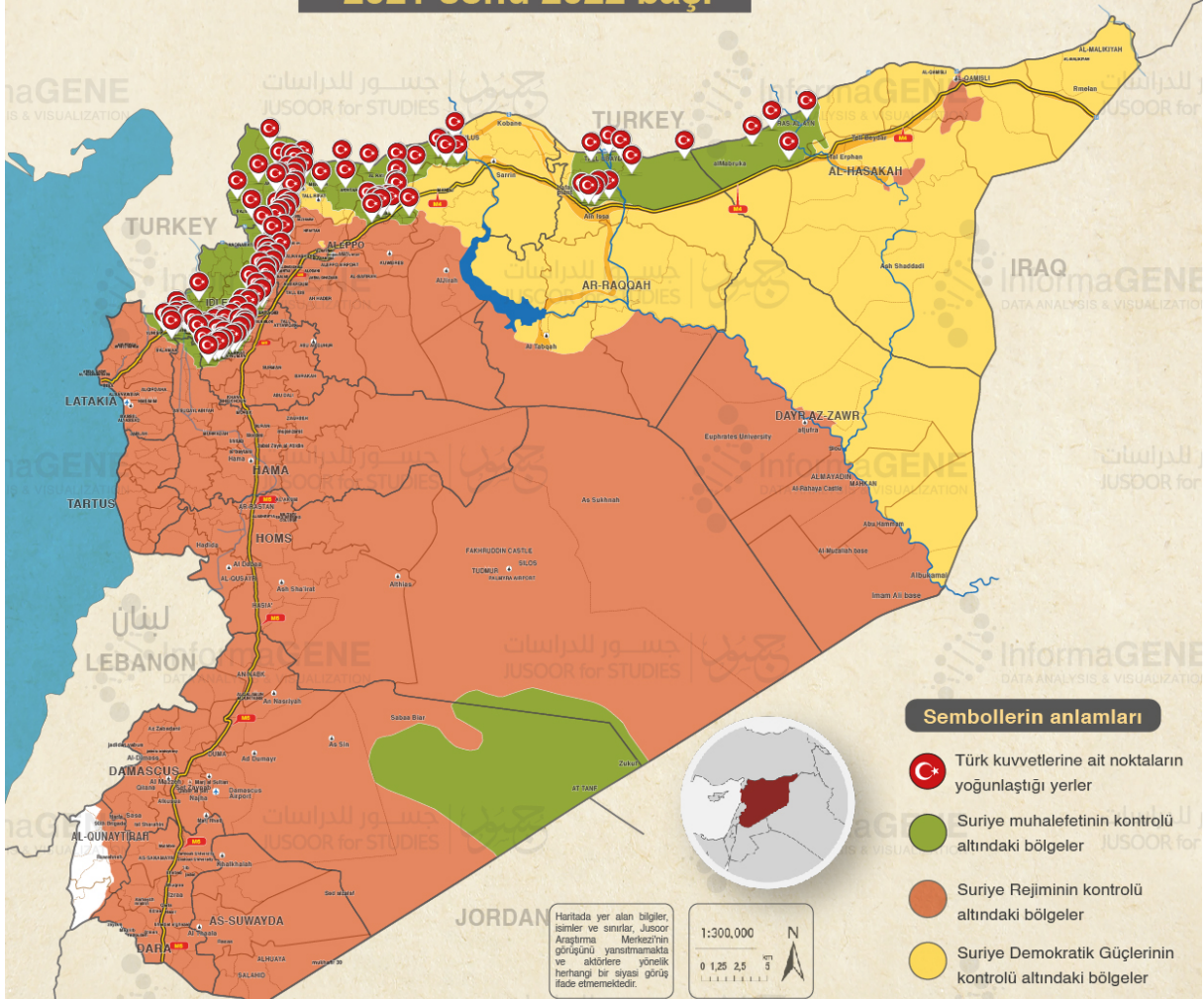
<https://www.aa.com.tr/tr/info/infografik/28454>

Konuya öncelikle Rusya'nın hedefleri açısından baktığımızda Rusya'nın Suriye'nin tamamına hakim olmak gibi bir düşüncesi olmadığını söyleyebiliriz.Lazkiye ve Hmeymim,Rusya'nın uzun yıllardır arayıp bulamadığı imkanlardır.Bu iki önemli bölgeyi elde bulundurmaya Suriye

yönetimini de kontrol ettiği için yeterli bulduğu düşünülebilir.Fırat'ın doğusunda ki varlığı ABD'nin artan etkisini kırma,Türkiye'nin Suriye genelinde varlığını hissettiği, bekasına yönelik tehditleri dikkate aldığı göstermek amaçlı olduğu söylenebilir.Yani denizcilerin ifadesi ile Rusya bu bölgede sadece bayrak göstermiştir.Hatta Türkiye ile sahada bir etkisi olmadığı görülen sayısız ortak devriye faaliyetleri yürütülmüştür.Bu devriyelerde Rusya gerçektende bayrak göstermiştir.Zırhlı araçlarına Rus bayrağı asarak.Açıkçası Suriye'yi değil.PKK terör örgütünü olası bir Türk Silahlı Kuvvetleri hareketına karşılık koruma hedefli olmuştur bu faaliyeti.Aynısını ABD 'de yapmıştır.Türkiye ile ortak devriye ve bayrak gösterme.Onlarında hedefi vekilleri olan terör örgütünü Türkiye'den korumaktı.

SURIYE'DE TÜRKİYE'YE AIT NOKTALARIN HARITASI

2021 sonu 2022 başı



Sembollerin anlamları

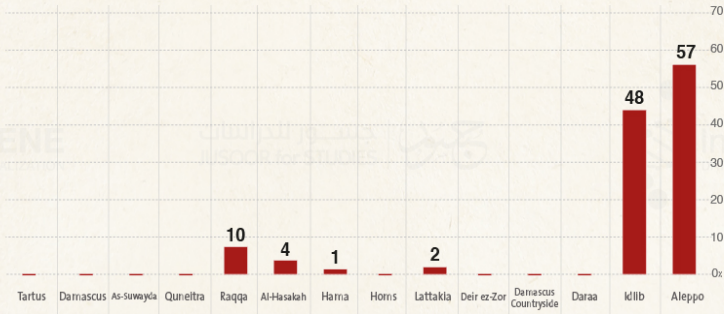
- Türk kuvvetlerine ait noktaların yoğunlaştığı yerler
- Suriye muhalefetinin kontrolü altındaki bölgeler
- Suriye Rejiminin kontrolü altındaki bölgeler
- Suriye Demokratik Güçlerinin kontrolü altındaki bölgeler



Haritada yer alan bilgiler, isimler ve sınırlar, Jusoor Araştırma Merkezi'nin görüşünü yansıtmamakta ve aktörlere yönelik herhangi bir siyasi görüş ifade etmemektedir.

1:300,000
0 1,25 2,5
Kilometre

Suriye'de Türkiye'ye ait noktaların dağılımı



Suriye'de Türkiye'ye ait noktaların sayısı

122
Noktalar

Diğer taraftan Rusya'nın Ukrayna ile devam etmekte olan savaş nedeniyle birlik/personel sayısında azaltma ve aynı zamanda saha ve çatışma tecrübesi olanları, ayrıca Wagner adlı özel askeri şirket mensuplarını Ukrayna savaşına çekmesi nedeni ile Rusya'nın kontrolü altında ki bölgelerde güç boşluğunun oluşmaya başladığı değerlendirilmektedir.

Oluşabilecek güç boşluğunu, ABD, İsrail veya Türkiye'nin doldurmasını önlemek maksadıyla Rusya'nın İran hamlesini yapmış olabileceği düşünülmektedir. Rusya'nın İsrail ile ilişkilerinin Ukrayna savaşı ile birlikte son zamanlarda gerginleşmiş olmasının etkisini de dikkate almak uygun olacaktır. İsrail'in Suriye güneyinde İranlı Milisleri hedef alan hava saldırıları sayısında azalışta, Rusya ile yaşadığı sorunun etkisi olduğu dikkate alınmalıdır. Bu saldırılar sırasında gelişmiş hava savunma sistemlerini aktif hale getirmeyen ve İranlı milislerin hedef alınmasına ses çıkarmayan Rusya'nın savaş nedeniyle içinde bulunduğu uluslararası alanda ki yalnızlığını aşabilmek için İran ile yakınlaşmasını artırmış olabileceği düşünülebilir.

Rusya'nın Suriye'de azalmakta olan etkisinin İran'a beklemediği bir fırsatı yaratmış olduğu önörülebilir. Esad'ın İran ziyareti ve bu ziyaret sırasında Devrim Muhafızları Komutanı ile yaptığı görüşme bunu doğrular niteliktedir. Bu ziyaretin Rusya'nın bilgi ve onayı olmaksızın gerçekleşme ihtimali son derece düşüktür.

İran'ın Fırat nehri batısında ki güçlerini arttırması sadece Türkiye değil aynı zamanda İsrail tarafından da yakından takip edilmesi gereken bir durumdur. İsrail'in İran'ın bu bölgede güçlenmesine asla izin vermeyeceği ve müdahalelerde bulunabileceği, bu müdahalelerin bölgede çatışmaların yaygınlaşmasına, İran ile İsrail arasında var olan gerginliğin iyice tırmanmasına yol açabileceği dikkatlerden uzak tutulmamalıdır.

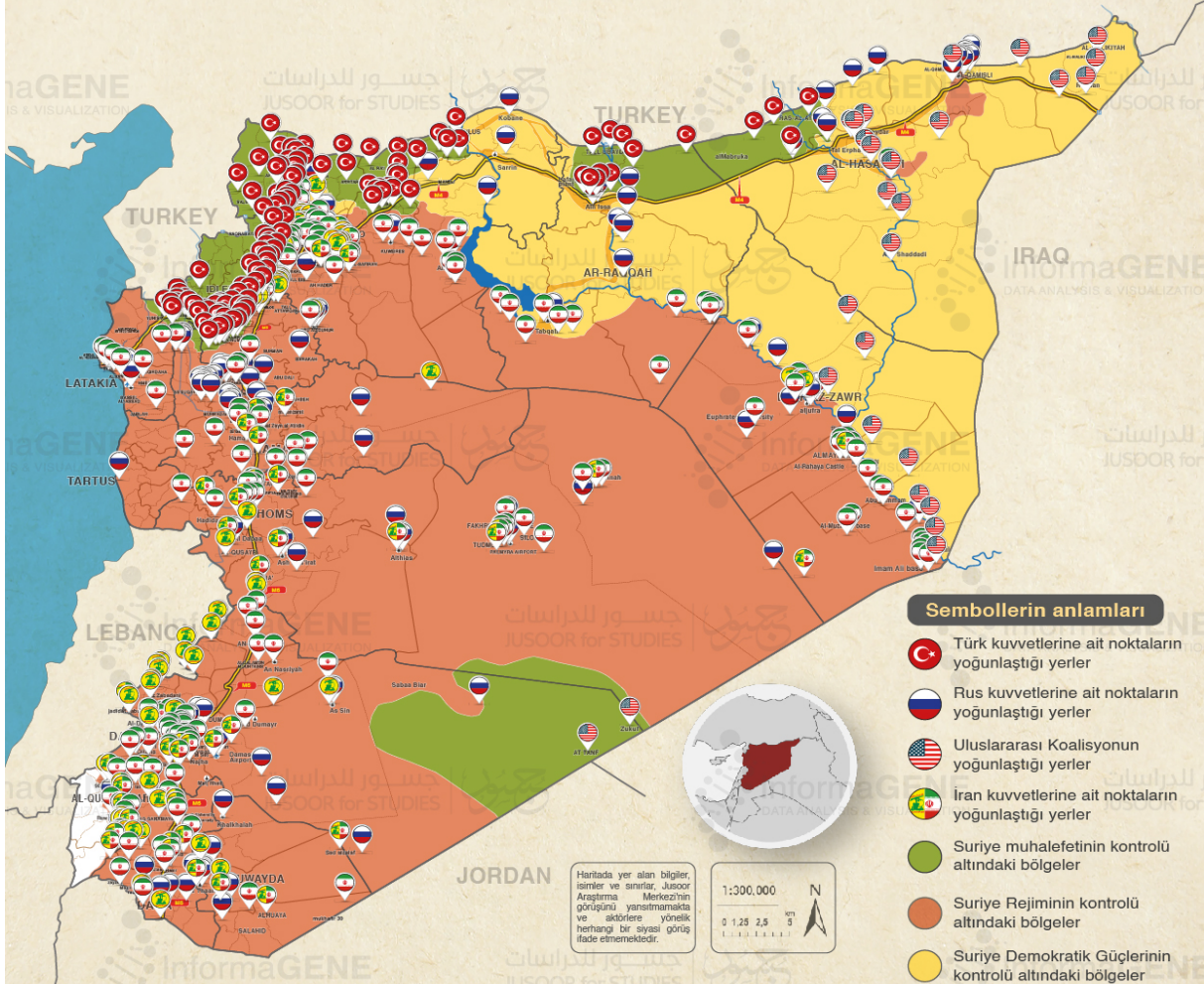
İran'ın ayrıca PKK terör örgütü ile olan yakın işbirliği dikkate alındığında örgüte olan desteğinin devamı Türkiye ile olan ve lineer olmayan ilişkilerde çatışma boyutuna varabilecek gerginliklere neden olabilecektir.

Suriye 'deki gelişmeleri Irak ve özellikle Irak'ın kuzeyi ile birlikte düşünmek gerekir. İran 'ın Türkiye'nin Irak'ın Kuzeyi ve diğer bölgelerinde olan etkisi ve operasyonlarından hoşnut olmadığı kesindir. Türk Silahlı Kuvvetlerinin düzenlediği operasyonlarda terör örgütüne isihbarat, mali kaynak, lojistik ve silah desteği sağladığı geçmişten beri bilinen gerçektir.

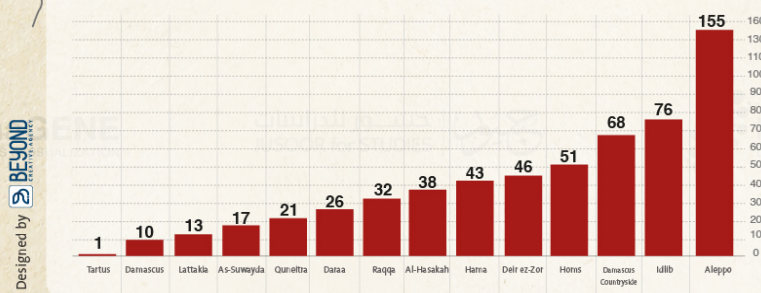
Irak'ın kuzeyine düzenlenen ve devam eden Pençe-Kilit harekatı bu gelişmeleri öngörerek yapılan önemli bir operasyondur. Amaç, Irak'ın kuzeyini İran'ın etkisinden kurtarmak, PKK'yı vekil olarak kullanmasını ve bu örgüte desteğini engellemektir. Bir sonraki adım, Haşdi Şabi-PKK işbirliğini Sincar üzerinden kırmak, Musul kuzeyine hakim olmak, Musul sünnilerini ve özellikle genç Türkmenleri şiiileştirme kampanyalarını boşa çıkarmak olmalıdır. Kuzey Irak Bölgesel Kürt yönetimi ile işbirliği içerisinde ve eğer katılmak isterse Irak Merkezi Hükümeti ile birlikte Sincar ve Musul'da İran etkisine son vermek, terör örgütlerinden öncelikle Irak'ın kuzeyini ve sonrasında Musul ve Kerkük bölgesini temizlemek, öz ve öz Türk Yurdu olan bu iki bölgeyi özerk veya doğrudan ana vatana bağlamak temel hedef olmalıdır.

SURİYE'DE DIŞ GÜÇLERE AIT NOKTALARIN HARİTASI

2021 sonu 2022 başı



Suriye'de dış güçlere ait noktaların dağılımı



Suriye'de dış güçlere ait noktaların sayısı

597

Noktalar

Bu nedenlerle Suriye ve Irak kuzeyini öncelikle bir bütün olarak düşünerek karar vermek önem taşımaktadır. Bütüncül bir yaklaşım ile verilmeyecek kararlar farklı tehditlerin ortaya çıkmasına neden olabilecek, çatışma alanı yaygınlaşabilecektir. Bu ise Türkiye'nin güç kaydırmasına yol açabilecektir.

Türkiye,eş zamanlı bir hareket ile öncelik Tel Rıfat ve Menbiç bölgesini kontrol altına alarak bu bölgelerden başta Afrin olmak üzere El Bab vb. yerleşim yerlerine sivil asker ayrımı gözetmeksizin saldırı düzenleyen terör örgütünü etkisiz hale getirmeli, İdlip'te M4 karayolu güneyine kadar inilmeli, Barış Pınarı Harekat bölgesinde ağırlık batıda olacak şekilde Fırat Nehrine kadar olan bölge kontrol altına alınmalı ve Fırat Nehri'nin batısı ile birleşme sağlanarak kesintisiz kontrol sağlanmalı,doğu bölgede ise Kamışlı yakınına kadar kontrol sağlanmalı,güney ilerleme sınırı M4 karayolu'nun 10 km kadar güneyi olmalıdır.

ABD ve Rusya'nın Türkiye'nin Münbiç'e yönelik hareketinin söz konusu olduğu dönemde belkide tarihte ilk kez bir araya gelerek Türkiye'nin olası hareketini caydırmak üzere birlikte bayrak gösterdikleri asla unutulmamalıdır.Bu iki güç tarihlerinde ilk kez hem de NATO üyesi bir devlete karşı ortak bir noktada buluşmuşlardır.Tercihleri Türkiye değil,bir terör örgüt olmuştur.Bir NATO ülkesi,NATO'nun tehdit olarak algıladığı bir ülke ile bir NATO üyesini hedef alması, NATO'nun çürümüşlüğü göstermesi açısından da önemlidir.

Uluslararası ortamın bu hareket için uygun olması ayrı bir avantaj olarak düşünülebilir.Beklemek zaman kaybıdır.ABD süre uzadıkça Yunanistan'ı Türkiye ile karşı karşıya getirmek için daha fazla hamle yaparak dikkati Batıya döndürmeye çalışabilecektir.Ayrıca,Türkiye üzerinde Rusya'ya yaptırımlara katılması konusunda baskı oluşturmaya başlayarak,Rusya-Türkiye ilişkilerinin gerginleşmesine veya Türkiye'nin NATO karşısında zayıf konuma düşmesine yol açabilir.

Bu çalışmalar sadece terör örgütüne karşı değil,onun vekili olan güçlere karşı da çok boyutlu yürütülmelidir.Aksi halde Irak ve Suriye'nin kuzeyinde İran etkisi artacak,bizim yapamadığımızı İran yapabilecektir. İranlı milislerin artan sayısını ve Hizbullah'ın Lübnan'dan İdlip bölgesine gidişini ABD ve İsrail medyası haber olarak vermekte ancak resmi ağızlardan ses çıkmamaktadır.Rusya sonrası bölge Türkiye'nin kontrolüne geçerse Türkiye'nin terör devletine asla müsaade etmeyeceğini biliyor,terör örgütünün diğer destekçisi olan İran'ı tercih ediyor ve daha kontrol edilebilir buluyorlar olabilir.Ayrıca,İran'ın NATO ülkesi olmaması ve sabıkalı bir ülke olması bu ülkeye ileride müdahale imkanını açık bıraktığı düşünülebilir.

Bu bölgede askeri olarak olmasada ekonomik yatırım olarak Çin'i gözardı etmemek gerekmektedir.Çin her iki ülkede yatırımlarını korumaktan yana bir tavır sergileyeceği,olası bir harekate karşı çıkabileceği dikkate alınmalıdır.

Bölünerek Federasyon Değil Bölünmeden Konfederasyon

Prof. Dr. Anıl Çeçen : Ankara Kalesi - 321

Dıştan dayatmalı açılım planlarıyla beraber,yılların gizli kalmış federasyon tartışmalarının da yavaş yavaş yeniden gündeme geldiği ve çekinilmeden açıkca tartışılmağa başlandığı görülmektedir.Madem küreselci ve bölücü yayınlarda açıktan federasyon tartışmaları yazılabilmekte ve bu doğrultuda Türkiye siyaseti yönlendirilmeye çalışılmakta, o zaman sadece emperyalizm işbirlikçisi bölücülere bırakılmıyacak derecede Türkiye Cumhuriyetinin geleceğini birinci derecede ilgilendiren çok önemli bir konu olan federasyon tartışmalarında,toplumun diğer kesimlerinin de bu konuda düşüncelerini açıkca belirtmelerinde kamu yararı bulunmaktadır.

Neden ve nasıl bir federasyon istendiğini, hem bölücüler hem de onları Türk ulus devletine karşı kullanmakta olan emperyal ve siyonist merkezler gerekçeleriyle beraber ortaya koymak zorundadırlar,çünkü sonunda böylesine bir değişime Türk ulusu karar verecektir.Bugünkü siyasal yapının tarihsel süreçte ortaya çıkmasının tek sorumlusu olan Türk ulusu,nasıl imparatorluk sonrasında bir ulusal kurtuluş savaşı vererek kendi geleceğine bağımsız bir biçimde karar verdiyse , bugün gelinen aşamada gene böylesine bir dönüşüme , Türk ulusu her türlü baskının ötesinde karar vererek, yıllardır sürdürülen gizli federasyon planlarının arkasında yatan çıkar hesaplarını kamuoyunun gözleri önüne serebilecek ve Türk ulusunu yoketmeyi hedefleyen bu emperyal oyunların önüne geçerek kesebilecektir.

Federasyon tartışmaları yeni olmayan bir konuyu yeniden ısıtmayı hedeflerken,dünyanın merkezi devleti olan Osmanlı İmparatorluğunu yıkarken yerine kendilerine bağı bir federasyon kuramayanların heveslerini Atatürk kursaklarında bıraktığı için ,yüz yıl sonra hem intikam almak hem de eski planlarını devreye sokabilmek üzere, emperyal ve siyonist güçler bölücülerin arkasına geçerek ,Türkiye Cumhuriyetini tasfiye doğrultusunda yollarına devam etmek istemektedirler .

Osmanlı İmparatorluğunun son yüzyılındaki durumu yakından incelenirse, bugün yapılmak istenenlerin daha o zamanlarda emperyal merkezler tarafından ele alındığı ve bu doğrultularda politikalar geliştirilmeye çalışıldığı görülmektedir.Yedi yüzyıla yakın bir süre dünyanın merkezi alanındaki otorite boşluğunu dolduran Osmanlı İmparatorluğu,zaman içerisinde zayıflamaya ve gücünü kaybederek küçülmeğe başladığı aşamada, o dönemin önde gelen dört büyük emperyal gücü,Osmanlı hinterlandında kendilerine bağı ve gene kendi yönetimleri altında çeşitli manda ve sömürge yönetimleri oluşturarak,merkezi coğrafyaya girmek ve Osmanlı sonrasında sürdürülen küresel hegemonya mücadelesinde merkezi alanda elde ettikleri mevzilerle birbirlerine karşı üstünlük sağlamaya çalışmışlardır.

Ruslar Kırım ve Kafkasya'yı ele geçirdikten sonra güneye doğru inişe geçtiklerinde Doğu Anadolu'yu işgal etmişler,tam bu aşamada İngilizler Kıbrıs'ı işgal ederek Orta Doğu'ya girmişler,Fransızlar ise bu gelişmelerde İngiltere ile beraber hareket ederek Avrupa ve Avrasya güçlerine karşı bir Atlantik hegemonyasında ortaklık kurmaya çaba göstermişlerdir.Milli birliğini daha sonra tamamlayan Almanya ise bir İmparatorluk olarak Doğu Avrupa üzerinden Avrasya bölgesine yönelmiş ve Osmanlı hinterlandı üzerinden Avrasya hegemonyasına kalkışarak bu doğrultuda bir Alman-İslam devleti olarak,Töton İmparatorluğu hedefine yönelmiştir.Bütün mesele çökmekte olan Osmanlı İmparatorluğunun topraklarını ele geçirmek

ve bu merkezi alandan hareket ederek bir dünya hegemonyası oluşturmak doğrultusunda bir kavga olarak öne çıkmıştır.

Rusların güneye inerek Akdeniz'e yönelmesi aşamasında, İngiltere ve Fransa Akdeniz üzerinden Orta Doğu'ya girerek bu gelişmeyi önlemişler ve sonraki aşamada ise bir Avrupa gücü olarak Almanya Osmanlı imparatorluğu ile yakınlaşarak bir ortak Avrasya imparatorluğu projesi oluşturmayı, Atlantik ve Avrasya güçlerine karşı gerçekleştirmeye çalışmıştır. İşte tam bu aşamada ,birinci dünya savaşı çıkmış,Osmanlı devleti dağılmış,yerine Sevr antlaşması doğrultusunda parçalı bölgelerden oluşan bir kaos coğrafyası yaratılmıştır.

İşte Anadolu'da başlayan Türk ulusal kurtuluş savaşı bu tür hegemonya saldırılarına karşı bölge halkının direnişini gündeme getirmiş ve bu kutsal varoluş mücadelesi kazanılınca,dünyanın tam ortasında bağımsız bir Türk devleti yirminci yüzyılın başlarında kurulabilmiştir.

Bugün gelinen aşamada,geçen yüzyılda yapılamayanların yüz yıl sonra yeniden dıştan dayatıldığı bir baskı ile Türk devletini ve ulusunu karşı karşıya getirmektedir.Türk halkına açılım görünümünde kabul ettirilmek istenenlere bakıldığında,yeniden Sevr koşullarına Türkiye Cumhuriyetinin zorlandığı açıkça görülmektedir.

Yüz yıl önce Türk ulusuna kabul ettirilemeyenlerin şimdi demokrasi görünümünde ya da açılım senaryolarıyla yeniden gündeme getirilmesi , açıkca Türkleri aptal yerine koymak ile aynı anlama gelmektedir.Sanki birinci dünya savaşı sonrasında Türklere zorla Sevr antlaşması imzalatılmamış ya da Sevr koşulları dayatılmamış gibi hareket edilmekte,yüzyıllık gelişmelerden Türk ulusunun ders alabileceği ihtimali gözardı edilmekle,geri kalmış ve dünyaya kapalı bir yaşama sürüklenmiş bir Asya ya da Afrika ülkesine emperyal bir oyun oynama ya da siyasal bir kazık atma senaryoları gibi ,Türkiye yeni bir açılıma zorlanmaktadır

Ne olduğu belli olmayan,hangi temel ilkelere dayandığı resmen açıklanmayan, hedefleri açıkca ortaya konulmayan bir paket ,açılım adı altında kamuoyunda sürekli olarak canlı tutulmakta , Türkler bu paket ile oyalınırken,atı alan Üsküdar'ı geçmekte ve bu doğrultuda batı hegemonyasının tüm istekleri yavaş yavaş dolaylı yollardan gerçekleştirilmektedir.Bu coğrafyada Osmanlı İmparatorluğu sonrasında meydana gelen otorite boşluğu,Sovyetler Birliğinin kurulmasıyla bir doğu batı dengesine oturtulmuş, Sovyetler çözüldükten sonra da ABD askeri güç olarak bölgeye Irak üzerinden gelerek , geleceğin İsrail merkezli Orta Doğu yapılanması için çalışmaya başlamıştır.

Körfez ve Irak savaşları döneminde fazla göze batmayan bu siyonist emperyal proje zaman içerisinde daha çok öne çıkmaya başlamış ve Yeni Osmanlı senaryoları ile Osmanlı hinterlandının Kudüs merkezli bir Büyük İsrail projesine doğru Orta Doğu Birleşik Devletleri adı altında zorlandığı açıkca belli olmuştur . Gizli ve dolaylı yollardan gündeme getirilen yeni öneriler ve tüm değişiklik planlarının hepsinin aynı hedefe yöneldiği anlaşılmış ve bütün yolların Kudüs'e çıktığı kesinlik kazanmıştır.Roma İmparatorluğu döneminde her yolun Roma'ya çıktığı gibi, Büyük İsrail sürecinde de bütün yollar Kudüs'e çıkmaya başlamıştır .

Büyük İsrail projesinin Yeni Osmanlı masalları ile bölge halkına kabul ettirilmeye çalışıldığı bu aşamada, bölgede birinci dünya savaşı sonrasında İngiltere ve Fransa'nın,galipler olarak çizdikleri haritanın eskidiği görülmüş ve İsrail merkezli bir Orta Doğu Birleşik Devletleri

oluşturulabilmesi doğrultusunda ABD ve İsrail ikilisi kendi çıkarları ve bölgesel federasyonları planlarına uygun bir yol ve strateji izlemeye başlamışlardır.

1982 yılında Amerika Birleşik Devletlerindeki yahudi lobisinin çıkardığı Kivinum isimli dergide , Oded Yinon isimli bir musevinin kaleme aldığı İsrail'in yeni Orta Doğu stratejisi açıkça yayınlanmış ve bu doğrultuda bir kamuoyu oluşturulmaya çalışılmıştır.Bu stratejik plan yakından incelenince ; Irak'ın üçe , Suriye'nin beşe,Arabistan'ın üçe İrani'nin beşe,Mısır'ın üçe,Türkiye'nin ise yediye bölünmesinin söz konusu olduğu ve bu doğrultuda bütün hazırlıkların tamamlanarak ABD ve küresel sermaye şirketlerinin girişimleri üzerinden bu emperyal programın uygulamaya geçirildiği ve sonunda bütün yollar Kudüs'e çıkacağı için bütün yeniliklerin en sonunda Büyük İsrail projesinin gerçekleşmesine katkıda bulunacağı görülmektedir.

Zamanında Osmanlı İmparatorluğunun egemen olduğu merkezi coğrafya topraklarında bir İsrail hegemonyası oluşturulurken, hem ABD'nin askeri gücü hem de siyonist lobilerin elinde olan küresel şirketlerin ekonomik hegemonyaları merkezi bölge devletlerinin dönüştürülmesinde araç olarak açıkça kullanılmaya başlanmış ve bu sayede küreselleşme döneminde önemli bir dönüşüm gerçekleştirilebilmiştir. ABD'deki siyonist lobilerin öne çıkan baskın gücü , gene siyonist içerikli neokonservatiflerin iktidarı ile birleşince, Büyük İsrail projesi hız kazanmış , bu doğrultuda göstermelik Saddam hedefi gerekçe yapılarak Irak işgal edilmiş, tam bu aşamada Türkiye'de savaşa bulaştırılmak istenmiş ama Atatürk'ten miras olarak kalan uyanık bir ulusal refleks Türkiye'nin bu beladan kurtulmasını sağlamıştır.

Bu karşı çıkışın intikamını Türk askerinin başına çuval geçirerek almaya çalışan bir emperyal tepki,Kuzey Irak'ta Türk askerinin başına gelmiştir.Yeni Orta Doğu planları Amerikan genelkurmayının dergilerinde yayınlanırken , bölge ülkelerinin parçalanmasıyla yeni bir düzen oluşturulmaya çalışıldığı, İsrail merkez yapılırken , bütün bölge ülkelerinin eyaletler halinde parçalanarak, bölgesel bir federasyona geçişin adımlarının atıldığı görülmüştür.

Bölgenin en küçük devleti İsrail merkezi alana egemen olurken, ABD askeri ve teknolojik gücü ile küresel şirketlerin ekonomik gücünden yararlanmasını bilmiş,bunların destekleri ile uygulama alanına getirdiği planlarını , Truva atı konumunda kullandığı gayrimüslim işbirlikçi kadrolar aracılığı ile bölge ülkelerinde gerçekleştirmeye hız vermiştir. Tam böylesine hızlı bir dönüşümün bölgeye zorlandığı aşamada Türkiye'nin önüne ne olduğu belli olmayan açılım paketlerinin çıkartılmasının tesadüf olmadığı ve yaşanmakta olan uluslararası konjonktürün içinden çıkan dış dinamiklerin tehlikeli yansımaları olduğu anlaşılmaya başlanmıştır.Bu nedenle Türk halkı bu duruma çok büyük bir tepki göstermiş ve açılımın gündeme gelmesinden sonra yapılan kamuoyu yoklamalarında, ciddi oranlarda oy kaymalarının gerçekleştiği anlaşılmıştır.

Açılımın güneydoğu merkezli olması, bölgesel dış planların etkisini keskinleştirmiş ,tam bu aşamada Kuzey Irak'ta ne olduğu belli olmayan prematüre kukla siyasal yapılanmanın kurtarılmaya çalışıldığı görülmüştür.Siyono-Atlantizmin desteğindeki etnik ayrılıkçı terör uygulamasının,Kuzey Irak üzerinden bölgedeki bütün devletleri tehdit etmesi, İran,Türkiye,Suriye ve Azerbaycan'da tıpkı Kuzey Irak'taki gibi etnik bir bölgesel alt yapılanmanın yaratılmaya çalışılması ,Büyük İsrail projesinin İsrail'den büyük olan bütün bölge devletlerini parçalamayı hedefleyen ana ilkesinin uygulamaları olarak görülmüştür.

Bu plan doğrultusunda ABD ve İsrail, Kuzey Irak'ın Kürt asıllı nüfusunun bir kısmını Azerbaycan'a aktararak bu ülkeyi de tüm bölge ülkelerinde kullandığı Kürt kartının ya da kozunun hedefi konumuna getirmiştir. Kuzey Irak'ın etnik kökenli halkını kullanarak bölgedeki Türk, Arap ve Acem üstünlüğüne son vermeye çalışan emperyalizm ve siyonizm, bölgenin binlerce yıllık halkları arasında yer alan Kuzey Irak'ın Kürt asıllı nüfusunu, bölge halklarına ve devletlerine karşı açıkca emperyalizm ile işbirliği yapan konumuna düşürmüştür ki, Arap dünyasında bu durum büyük nefretle karşılanmış ve bir gecede kukla devleti yoketme doğrultusunda bir Arap birliği oluşumu yavaş yavaş öne çıkmaya başlamıştır.

İşte bu durumu gören ABD ve İsrail ikilisi, Kuzey Irak'ta kendi eserleri olan kukla devletçik olgusunu kurtarmak üzere, Türkiye'yi öne sürmeye ve bölge devletleri ile Arap nüfus çoğunluğuna karşı bu işbirlikçi yapılanmayı korumaya dönük adımları Türk devletine attırmağa çalışmış, hükümet ve devletin direnişini kırmak üzere de, küresel sermayenin güdümündeki medya aracılığı ile bunu topluma empoze etmeğe çalışmışlardır. Güneydoğu asıllı insanların ancak yüzde onu bu doğrultuda ikna edilebilmiş, emperyalizmin dıştan dayattığı terör nedeniyle Türk halkının yüzde doksanı her türlü emperyal oyuna Türk devletinin alet olmasına karşı çıkmıştır.

Türk kamuoyu dış baskılara direndikçe terör tırmandırılmış ve böylece kamuoyu sindirilerek emperyal planlar doğrultusunda Türkiye'yi parçalanmağa ve dağılmağa götürececek adımların açılım adı altında atılması sağlanmaya çalışılmıştır. Kısa zamanda açılımı, Kuzey Irak'taki kukla devleti kurtarmak üzere Türkiye'ye yamamak ve bu doğrultuda Türk devletini bütün komşuları ile beraber Arap ve Acem dünyaları ile karşı karşıya getirmek, ülkenin güneydoğusuna tanınacak yeni alt kimlik ve yerelleşme haklarıyla beraber, Türkiye'den gelecekte yedi eyalet devletçığı çıkaracak bir makro planının önünü açabilecek bir yapı değişikliğini hedeflediği anlaşılınca açılım zorlamaları durmuş ve Türk halkı daha salim bir kafa ile düşünerek kendi geleceği için akılcı ve gerçekçi adımlar atma şansını yakalayabilmiştir.

Diyarbakır; Güneydoğu'da Avrupa, ABD ve İsrail desteği ile kendisini başkent olarak ilan ederken, Doğu Anadolu'da Van, müstakbel Ermenistan'ın başkenti olarak hazırlanmağa çalışılmış, Trabzon'un merkezinde yer alacağı bir Pontus tartışması yeniden alevlendirilmiş, Edirne merkezli Trakya Cumhuriyeti ile beraber İzmir merkezli bir İyonya devleti de ısıtılmaya başlanmıştır.

Antalya merkezli bir Akdeniz, Zonguldak merkezli Karadeniz eyaletleri de bu oluşumların yanısıra devreye girerken, tıpkı Sevr haritasında olduğu gibi Eskişehir –Kırşehir hattında Ankara merkezli bir Anadolu devletçığı Türklere uygun görülmüş, Konya ise, yeni Halife senaryolarının merkezi olarak seçilmiştir. Bu senaryolara, Kikya, Kapadokya, Likya gibi eski Bizans kalıntısı hristiyan yapılanmalar da Avrupa vakıfları üzerinden eklenmeğe çalışılmıştır. Açılım tartışmaları ile içine girilen yeni dönemde, Türkiye Cumhuriyetinin çok ciddi olarak bölünme ve parçalanma senaryoları ile karşı karşıya kaldığı, merkezi coğrafyada kendi kontrolleri altında bir bölgesel federasyon oluşturmak isteyen batılı güçlerin, tüm bölge devletlerini parçalı yapılara dönüştürme doğrultusunda işbirliği içinde hareket ettikleri zamanla daha iyi anlaşılacaktır.

Batı hegemonyasının devamı amacıyla, merkeze batının egemen olabilmesi için bütün girişimler birbirini destekler doğrultuda ve işbirliği çerçevesinde gündeme getirilmektedir.

Eninde sonunda bütün bölge ülkelerini bölmeyi hedefledikleri için, bunu açıkca söyleyememekteler ve bu amaçlarına dolaylı yollardan ulaşmaya çalışmaktadırlar. Özellikle etnik sorunlar bu doğrultuda kaşınmakta, Avrupa fonları etnik araştırmalara tahsis edilmekte, Amerikan devleti açıkca dinsel cemaatları muhatap alarak onları desteklemekte ve büyük para yardımları yapmakta, küresel tekelci şirketler ise Türk burjuvazisini teslim alarak, kendi firmalarını ve markalarını alışveriş merkezleri aracılığı ile bütün Türkiye'ye yaymaya çalışmaktadırlar.

Bu plana uygun partiler kurdurulmakta, iktidarlar desteklenmekte, kamu kurumlarına bu planların uygulayıcısı kadrolar dış desteklerle yerleştirilerek sonuç alınmağa çalışılmaktadır. Bu açıdan hem Türkiye hem de diğer bölge devletleri ciddi bir saldırı ile karşı karşıya kalmışlardır. Ana hedef, bölge devletlerini eyaletleri bölerek ortaya çıkacak çok parçalı bir yapılanmadan, tıpkı Amerika Birleşik Devletleri gibi otuz civarında oluşacak eyalet devletciklerinden meydana gelecek bir Orta Doğu Birleşik Devletleri federasyonunu kurmaktır.

Planın bu aşamasına kadar Hristiyanlar ve Yahudiler anlaşmaktadırlar, ne var ki iş başkente gelince her iki tarafta Ankara'yı dışlayarak hareket etmekte, Hristiyanlar Yeni Bizans projesi doğrultusunda İstanbul'u başkent yapmaya çalışırken, Yahudiler bölgedeki müslüman ağırlığı yanlarına alarak Kudüs'ü yeni başkent olarak ilan etmektedirler.

Eski Osmanlı ve Selçuklu İmparatorluklarının kurulduğu bu alanda, bütün devletler ortadan kaldırılarak çok parçalı bir federasyona doğru bölge zorlanırken, merkezi devletlerin bu durumu elleri kolları bağlı bir durumda sadece seyretmelerini beklemek gerçekdışı bir yaklaşım olacaktır. Başkentleri devredışı bırakan, bölge devletlerinin belirli yörelerini başka kentleri öne çıkararak muhatap alan, yeni kentler üzerinden bölge yönetimleri oluşturmaya çalışan, kentler üzerindeki başkentlerin yönetim etkisini dışlamaya çaba gösteren emperyal politikalar, Türkiye gibi bütün bölge ülkelerinin parçalanmasına giden yolu açmakta ve eski Osmanlı-Selçuklu hinterlandının merkezi devletleri bölünmeye doğru hızla yönlendirilmektedirler.

ABD bölgenin bütün devletlerinin bölünmesini hızlandırırken, etnik topluluklara ve dinsel cemaatlara yerel yönetimlere bağlı küçük eyaletçikler oluşturmayı uluslararası programlar ile kolaylaştırmaktadır. Türkiye haricindeki diğer ülkeler batı sisteminin dışında kaldıkları için bu ülkelerde sıcak savaş senaryoları kolaylıkla bölünmeye doğru gündeme getirilebilmektedir.

NATO üyesi olarak batı savunma sistemi içinde yer alan Türkiye'ye ise ayıp olmasın diye demokratik görünümlü adımlar atılmaya çalışılmakta, her türlü emperyal ya da siyonist istek ya da planlar sabahtan akşama kadar demokrasi kavramı kullanılarak gerçekleştirilmeye çalışılmakta ve bu doğrultuda işbirlikçi bir medya yapılanması küresel sermayenin güdümünde ve gayrimüslim kesimlerin işbirliğinde yavaş yavaş uygulama alanına aktarılmaktadır.

Merkezi coğrafyada batı hegemonyası Hristiyan ve Yahudi dayanışmasıyla gerçekleştirilmeye çalışılırken, bölgenin müslüman halkları ayak oyunlarına alet olarak bir güvensizlik ortamına sürüklenmektedirler. Batı, merkezi ülkeleri bölmeden kendi hegemonyasında bir federasyonu kuramayacağını yeni görmüştür, bu nedenle bölünerek bir federasyonun eyaletleri olmağa doğru tüm bölge ülkeleri dışarıdan çeşitli plan ve programlar ile zorlanmaktadırlar. Bir anlamda bölünerek dağılmak ve parçalanarak bir dış güdümlü federasyonun parçaları haline

gelmek,tüm bölge ülkeleri ve halkları için sanki kaçınılamıyacak bir kader olarak öne çıkarılmak istenmekte ve işbirlikçi mandacılar aracılığı ile bölge hlalkları ikna edilmek istenmektedir.

Her türlü Sevr senaryolarına yüz yıl önce karşı çıkarak bağımsızlığını kazanmış Türk ulusunu,hala hiç bir işbirlikçi ya da mandacı bir siyasal oluşum bugüne kadar ikna edememiştir.Batı ülkelerinde yetiştirilerek gönderilen siyasetçiler yüzünden bir çok yanlış politika gündeme getirilmesine rağmen,gene de Türk ulusu bağımsızlıkçı çizgisini bugüne kadar korumasını bilmiştir.

Eisonhower, Rockofeller ,Fullbright gibi batı burslarından yetişmiş olan bir çok politikacı ve de bilim adamı ya da yazarın teslimiyetçi ve işbirlikçi tutumları bile Türk ulusunun kurtuluş savaşından tam bağımsızlıkçı çizgisini değiştirmesini sağlayamamıştır. Selçuklu ve Osmanlı'dan kalan büyük devlet geleneği,Kemalizmin tam bağımsızlıkçılığı ile bütünleşince, hiç bir emperyal ya da siyonist girişim başarılı olamamıştır.

Bazı demokratik görünümlü aldatıcı girişimlerin daha sonraları emperyal oyunun uzantısı olduğunun anlaşılması üzerine, Türkiye'yi bölünerek bir federasyona zorlama oyunları iflas etmiş ve bugünlere böylesine tartışmalarla gelinmiştir.Ne var ki, can çıkmadıkça huy da çıkmıyor ve bu emperyalistler bir türlü huylarından vazgeçmiyorlar.Huylunun huyundan vazgeçmemesi nedeniyle de değişen her durumda yeni bir emperyal yada siyonist oyun,Türkiye'nin başına bir çorap ağı gibi örülmektedir.

Merkezi devletlere karşı sürdürülen emperyal saldırının vurucu gücü olarak Amerikan ordusunun merkezi birlikleri Orta Doğu'da Arabistan topraklarında konuşlandırılmıştır. Bir anlamda Merkezi Devletlere karşı savaş Merkezi Birlikler tarafından sürdürülmektedir. Dünyanın merkezindeki devletleri ortadan kaldırmak ve etnik ya da dinsel cemaatlar düzeyinde küçük devletçikler yaratarak ,bunları kendi güdülerinde bir federasyon planına zorlamak batının en büyük senaryosu olarak öne çıkmaktadır.

Batı emperyalizmi bugün içine girdiği merkezi coğrafyaya geleceğe dönük olarak tam anlamıyla egemen olamazsa, bir süre sonra şimdiden kendisine meydan okuyan doğulu güçlerin devreye gireceğini iyi bilmektedir. Bugün Orta Doğu'ya egemen olmak için kendi aralarında anlaşamayan ABD-AB ve İsrail üçlüsü, istedikleri parçalı federasyonu merkezi alanda kuramazlarsa, gelecekte bu alana Rusya-Çin-Hindistan üçlüsünün girerek ve egemen olmak amacıyla bir doğu emperyalizmini örgütleyeceklerini iyi bilmektedirler.

Siyonizmin öncülerinden Bernard Lewis ,Orta Doğu'nun geleceği isimli kitabında bu durumu açıkca belirtmekte ve eğer batı merkezi alana tam anlamıyla sahip çıkamazsa, üstünlüğünü yitireceğini ve sonraki aşamada doğulu büyük devletlerin bölgedeki müslüman nüfusu kendi yanlarına çekme doğrultusunda girişimlerde bulunarak bir merkezi alan çekişmesine yöneleceklerini açıkca yazmaktadır.Bernard Lewis'in kitabı bir anlamda batılı güçlere ve siyonist lobilere uyarı mahiyetindedir. Batılı güçler merkezi alanda anlaşarak otorite boşluğunu doldurmak üzere yeni bir düzen oluşturamazlarsa, doğulu güçler merkezi coğrafyada yeni bir dünya savaşına kendi aralarında kalkışabilirler.

Batılı devletler de bu durumu görmek zorundadırlar.Merkezi devletler batının bölerek federasyon kurma planını açıkca ele alarak tartışıklarına göre, böylesine bir planın normal

koşullarda bir üçüncü dünya savaşı ya da kıyamet senaryosu olmadan mümkün olamayacağını da görmek gerekmektedir. İran ve Türkiye gibi büyük devletler bu bölgede var oldukça hiç bir emperyal plan bölgeye egemen olamaz. Bu iki ülke kendi güçlerini aşan emperyal saldırılara karşı da ,varlıklarını ve bölge ülkelerinin geleceğini güvence altına alabilecek işbirliği ve dayanışma alternatifinide yavaş yavaş uygulamaya başlamışlardır.

ABD'nin dünya ordusunun merkezi güçlerine karşı kendiliğinden bir merkezi devletler dayanışması ve işbirliği gündeme gelmektedir. Madem merkezi güçler saldırıyor o zaman da merkezi devletlerin kendilerini korumaları gündeme gelmektedir.Merkezi güçler saldırısına karşı merkezi devletler işbirliği otomatik olarak devreye girmektedir.Merkezin ele geçirilme saldırılarına karşı merkezdeki devletlerin ve siyasal yapıların kendilerini korumaları bir refleks olarak devreye girmektedir.Demokrasi masalları ve senaryoları ile bu kendini koruma refleksleri devredışı bırakılmak istenmekte ve çok parçalı eyaletleşme ile bölünerek federasyonlaşma,yine zorunlu bir kademmiş gibi merkez ülkelere dayatılmağa çalışılmaktadır.

Türkiye Cumhuriyetinin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk , ömür boyu savaştığı emperyalizmin ve siyonizmin kendisinden sonra da bu oyunlara devam edeceğini iyi bildiği için bir siyasal miras olarak ,kendinden sonraki cumhuriyet kuşaklarına alternatif bir politika bırakmıştır. O da bölünmeden bir bölgesel konfederasyon oluşturma girişimidir. Attila İlhan'ın kitaplarında son derece isabetle belirttiği gibi, ulusal kurtuluş savaşı sırasında Suriye ve Irak'tan gelen ortak hareket etme önerilerine karşı,Türk devletinin kurucusu anlayışlı davranmış ve önce her ülkenin kendi kurtuluş savaşını vermesini istemiştir. Ondan sonra zafer elde edilirse üç ülkenin biraraya gelerek bir Orta Doğu Devletleri Birliği oluşturabileceğini Atatürk açıkca ifade etmiştir

TBMM açılır açılmaz hemen ertesi günü 24 Nisan 1920 tarihinde yapılan gizli oturumda Atatürk,İrak ve Suriye'den gelen ortak kurtuluş savaşı yürütme önerilerine karşı düşüncelerini açıklamış ve zafer sonrasında bu iki ülke ile tıpkı Osmanlı döneminde olduğu gibi beraberce bir yaşam düzeni kurulabileceğini açıkca belirtmiştir.İngilizlere ve Fransızlara karşı yürütülen kurtuluş savaşları sonrasında, Osmanlı gücünün yıkılmasından doğan otorite boşluğunun doldurulabilmesi için Atatürk böylesine bir konfederasyonu gevşek bir biçimde düşünmüştür.

Atatürk'ün modeli bölünmeden gevşek konfederasyon oluşturarak, batılı emperyal güçlere karşı merkezde Osmanlı gücünün yerini alacak bir bölgesel gücün oluşturulmasıdır. Ayrıca yıllar geçince ve dünya ikinci bir cihan savaşı tehlikesi ile karşılaşınca, batılı ve doğulu emperyal güçlere ve özellikle Sovyetler Birliğine karşı bir bölgesel güvenlik örgütlenmesi ,teröre ve savaşa karşı Türkiye ve İran işbirliğinde yeniden gündeme getirilerek ,Sadabat Paktı oluşumu gerçekleştirilmiştir.Atatürk'ün her iki girişimi de bölge devletlerini oldukları gibi kabul etmek ve onları bölünmeden bir araya getirerek bir gevşek konfederasyon yapılanmasının oluşturacağı üst çatının altında güvence altına almaktır . Atatürk'ün modeli bölge devletlerini ve onların başkentlerini biraraya getirmeyi hedefleyen bölünmeden konfederasyon oluşturmaktır.

Batı emperyalizmi ve siyonizmin bölge ülkelerini bölerek federasyon oluşturma girişimlerinin ciddi alternatifi bölge devletlerinin bölünmeden bir üst konfederasyonda biraraya gelmeleridir.Bugünkü Avrupa Birliği gibi bir oluşum pekala Osmanlı hinterlandında Merkezi Devletler Birliği olarak gündeme getirilebilecektir.Merkezi alanda böylece otorite boşluğu doldurulacak ve bugün batıya karşı oluşturulacak bölgesel alternatif yapılanma yarın doğunun

empyeryal güçlerine karşı da bir bölgesel insiyatif olarak devreye girebilecektir.Osmanlı İmparatorluğunun Devleti Aliye yani büyük bir devlet olarak doldurduğu merkezi alan otorite yapılanmasını,bugün Türkiye ve İran işbirliğinde ,Suriye, Irak, Azerbaycan ve Gürcistan'ın bir araya gelmesiyle oluşturulacak Merkezi devletler Birliği doldurabilecektir. Türkiye ve İran, Bakü köprüsünde bir araya geldiğinde Bakü merkezi coğrafyanın yeni oluşturulacak konfederasyonunun başkenti olabilecektir.

Böylesine bir plan için acilen ikinci bir Bakü Kurultayının bölge devletlerinin katılımıyla toplanmasında dünya barışı açısından büyük yararlar bulunmaktadır.Bölünerek federasyon modeli bölge devletlerinin önlenemez kaderi değildir. Bölünmeden ,Avrupa Birliği gibi bir konfederasyon bölgenin en ciddi alternatifidir .Böylece , merkezi alanda istikrar sağlanabilecek her türlü terör ve savaş tehdidine karşı, bölge ülkeleri elbirliği içinde bir savunma ve güvenlik insiyatifi örgütleyerek ,üçüncü dünya savaşına giden yolun önünü kesebileceklerdir. Bu ciddi alternatifi devredışı bırakmak üzere batılı empyeryal güçler ve siyonist İsrail tarafından kullanılan Kürt kartının parçalı federasyon için bir koz olarak kullanılması önlenmeli ve bölgenin diğer halkları ile beraber kardeşçe binlerce yıldır yaşamını sürdüren Kürt topluluklarının empyeryalizmin işbirlikçisi konumuna sürüklenmelerinin önüne geçilmeli ve bölge düzeyinde kardeşliğin önü yeniden açılarak, Araplar,Türkler ve Acemlerle beraber Kürtlerinde barış içinde yaşayabileceği bir bölgesel konfederasyon düzeni bölünmeden gerçekleştirilmelidir.

Bölge halkları bölünerek bir federasyona hayır ama bölünmeden bir gevşek konfederasyona ise evet diyerek bir an önce bölge ve dünya barışının sağlanmasına yardımcı olmalıdırlar . Aksi takdirde üçüncü dünya savaşı ya da kıyamet senaryolarının gerçekleşmesini bugünün dünyasında hiçbir güç önleyemez. Türkiye ve İran Sadabat Paktı günlerinde olduğu gibi yeni bir merkezi bölge düzenin oluşturulmasını ve bölünmeden konfederasyona gidecek bir bölge ittifakının öncülüğünü daha fazla zaman yitirmeden bir an önce gerçekleştirmelidirler.

Çok kutuplu dünyanın ortaya çıktığı bu günlerde merkezi bölge barışının sağlanması eskisinden daha fazla önem kazanmıştır. Çin, Rusya, ABD, Hindistan ve Avrupa Birliği gibi büyük yapıların oluşturduğu çok kutuplu dünya düzeninde yeni dengelerin kurulabilmesi için bu tür büyüklüklere paralel bir yeni siyasal büyük devlet düzeninin merkezi bölgede ortaya çıkması gerekmektedir.Böylesine bir büyük yapılanma,bölünerek değil ama bölünmeden oluşturulabilecektir.O zaman bölünmeden gevşek bir konfederasyonun Merkezi Devletler Birliği adı altında devreye girebilmesi için Türkiye ve İran daha somut bir işbirliğine yönelmelidir.

İkinci Bakü kurultayı ile ilk adım yüzyıl önce birincisinde atıldığı gibi ,bugün de aynı doğrultuda resmen atılabilecektir. Birinci Bakü kurultayı ile doğu bölgesinin halkları bir araya getirilerek, Osmanlı İmparatorluğunun çöküşü sonrasında, yirminci yüzyılda merkezi coğrafyanın yeni düzeni kurulmuştu.Önümüzdeki dönemde yapılacak ikinci bir Bakü Kurultayı ile de gene orta dünyada yer alan merkezi devletlerin çağdaş bir bölgesel düzeni oluşturulabilecektir. Lozan barış antlaşması ile eski Osmanlı toprakları üzerinde kurulmuş olan tüm ulus devletler, Türkiye Cumhuriyeti devletinin öncülüğünde bir bölgesel ya da kıtasal birlikteliğe giderek, tıpkı Avrupa Birliği oluşumu sürecindeki oluşuma benzeyen bir konfederasyonu dünya haritasının tam ortasında kurabilmelidirler.

Amerika Birleşik Devletleri gibi bir büyüklük içinde örgütlenerek ,Amerika ve Avrupa Birleşik devletlerinin oluşturduklarına benzer konfederasyon yapılanması yeni dönemde merkezi coğrafya açısından da önemli bir gereksinme olarak gündeme gelmektedir.Türkiye merkezli bir Merkezi Devletler Birliği oluşumu eski Osmanlı Hinterlandının yeni bir savaş alanına dönüşmesini önleyebilecektir.

Dünya haritasına bakıldığı zaman uyum içinde varlığını koruyan ve yoluna devam eden uluslar ve ulus devletler arasındaki dayanışma ve birlik düzenleri ile oluşturulan konfederasyonların bölgesel bir barış düzeni getirerek,ulus devletler arasındaki çatışmaları önlediği göze çarpmaktadır. Alt kimlikçi çatışma ve çekişmelerle kurulamayan federasyonların halen var olan devletlerin bir araya gelmesinden oluşacak konfederasyonlar sayesinde ,geride bırakılması dünya barışına önemli ölçülerde hizmet etmektedir. Alt kimlikçi ya da tarikatçı toplulukların bir araya gelmeleriyle kurulmaya çalışılan federasyonların,pek de başarılı bir biçimde kurulamadıklarını siyasal alandaki olumsuz gelişmeler ortaya koymaktadır.Balkanların en büyük devleti olarak kurulmuş olan Yugoslavya Federasyonunun iç savaşlar sürecinde dağılarak çökmesi , federasyonların birlikte yaşam açısından çok da yararlı olmadıklarını ortaya koymaktadır.

Rusya, Çin, Hindistan ve Brezilya gibi ABD'ye paralel büyüklükteki konfederasyonlar ise güçlü yapıları ile her türlü çekişme ve çatışmayı önleyerek , merkezi bir otorite düzeni içinde iç istikrarı ve dışa karşı dayanışma ile birlikteliği sağlayarak bölgesel konfederasyonların komşu dayanışmasıyla gündeme getirilen alt kimlikçi ya da tarikatçı federasyon yapılanmalarından, daha fazla barışa katkı sağladığı dünya haritası incelendiğinde görülmektedir.

Atatürk yurtta sulh ve dünyada sulh derken,gerçekçi bir barış politikasına dayanan merkezi konfederasyonu,Balkan Birliği ve Sadabat Paktı gibi projelerle devreye sokmaya çaba göstermiştir.Merkezinde Türkiye'nin yer aldığı böylesine bir yapıda Osmanlı devletinin Avrupa topraklarını Balkan Paktı ile Orta Doğu topraklarını da Sadabat Paktı çerçevesinde bir araya getirerek,aslında Merkezi Devletler Birliği oluşumunu hedefleyen bir gelecek projesinin adımlarını atmaya çalışmıştı.

Afrika ya da Asya ülkelerinin Müslüman ülkeleriyle bir dinsel federasyon modelini Türkiye için bir gelecek olarak düşündüğünü hiçbir zaman dile getirmeyen Türkiye Cumhuriyetinin kurucu önderi,Avrupa ve Asya arasındaki konumu Balkan ve Sadabat paktları üzerinden dengeli biçimde güvenceye almaya çalışmıştır. DinE dayanan bir federasyon yerine , devletçi ve ulusçu bir konfederasyonu dünya barışı açısından tercih eden Atatürk'ün bu yaklaşımı bugünkü Türkiye Cumhuriyetine de gerçek bir yön göstermektedir .

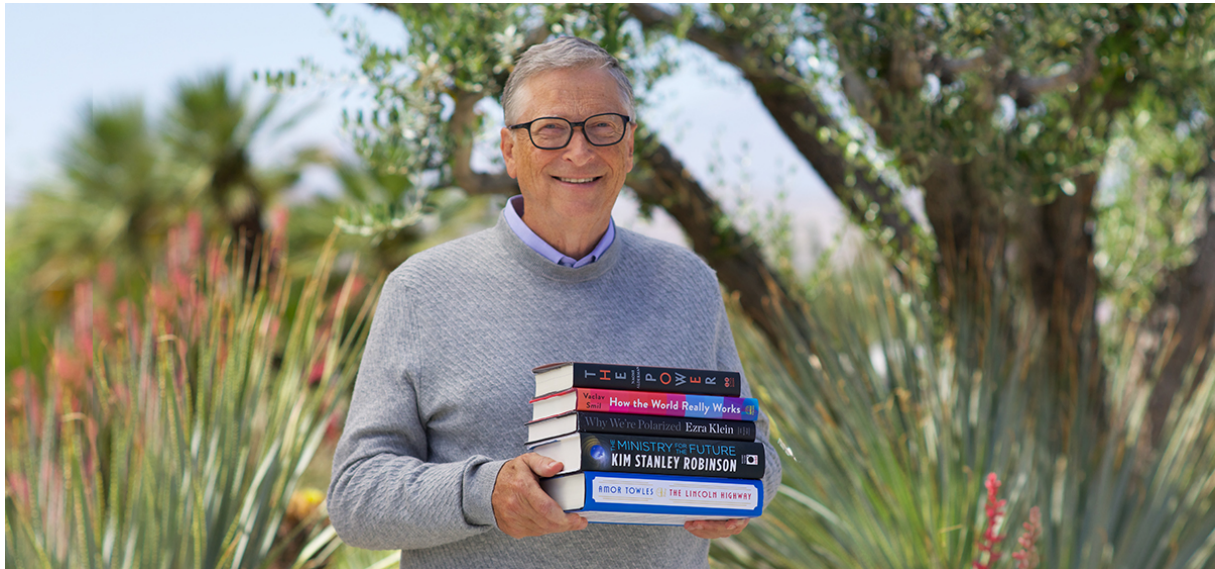
5 GREAT BOOKS FOR THE SUMMER

<https://www.gatesnotes.com/About-Bill-Gates/Summer-Book>

I loved all of them and hope you'll find something you enjoy too.

By Bill Gates

June 06, 2022



As I was putting together my list of suggested reading for the summer, I realized that the topics they cover sound pretty heavy for vacation reading. There are books here about gender equality, political polarization, climate change, and the hard truth that life never goes the way young people think it will. It does not exactly sound like the stuff of beach reads.

But none of the five books below feel heavy (even though, at nearly 600 pages, *The Lincoln Highway* is literally weighty). Each of the writers—three novelists, a journalist, and a scientist—was able to take a meaty subject and make it compelling without sacrificing any complexity.

I loved all five of these books and hope you find something here you'll enjoy too. And feel free to share some of your favorite recent reads in the comments section below.

[The Power](#), by Naomi Alderman. I'm glad that I followed my older daughter's recommendation and read this novel. It cleverly uses a single idea—what if all the women in the world suddenly gained the power to produce deadly electric shocks from their bodies?—to explore gender roles and gender equality. Reading *The Power*, I gained a stronger and more visceral sense of the abuse and injustice many women experience today. And I expanded my appreciation for the people who work on these issues in the U.S. and around the world.

[Why We're Polarized](#), by Ezra Klein. I'm generally optimistic about the future, but one thing that dampens my outlook a bit is the increasing polarization in America, especially when it comes to politics. In this insightful book, Klein argues persuasively that the cause of this split is identity—the human instinct to let our group identities guide our decision making. The book is fundamentally about American politics, but it's also a fascinating look at human psychology.

[The Lincoln Highway](#), by Amor Towles. I put Towles's *A Gentleman in Moscow* on my summer books list [back in 2019](#), but I liked this follow-up novel even more. Set in 1954, it's about two brothers who are trying to drive from Nebraska to California to find their mother; their trip is thrown way off-course by a volatile teenager from the older brother's past. Towles takes inspiration from famous hero's journeys and seems to be saying that our personal journeys are never as linear or predictable as we might hope.

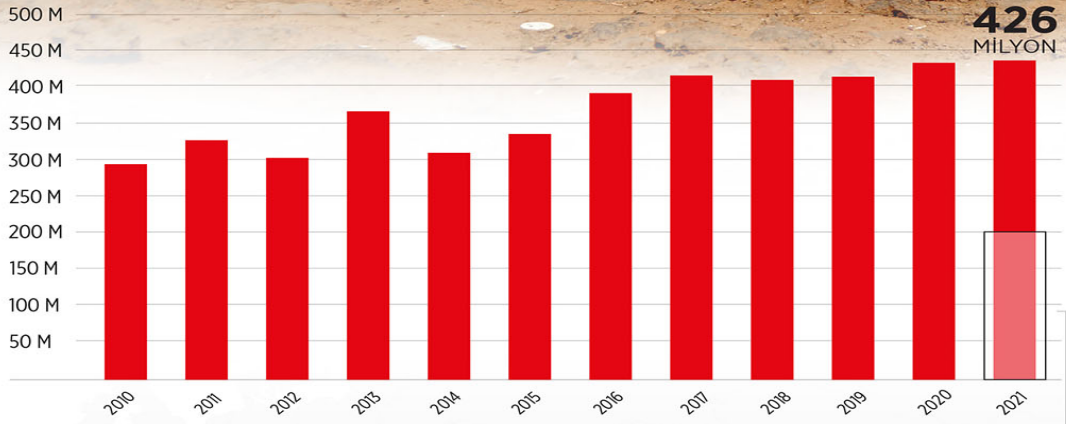
[The Ministry for the Future](#), by Kim Stanley Robinson. When I was promoting my [book on climate change](#) last year, a number of people told me I should read this novel, because it dramatized many of the issues I had written about. I'm glad I picked it up, because it's terrific. It's so complex that it's hard to summarize, but Robinson presents a stimulating and engaging story, spanning decades and continents, packed with fascinating ideas and people.

***How the World Really Works*, by Vaclav Smil.** Another masterpiece from one of my favorite authors. Unlike most of Vaclav's books, which read like textbooks and go super-deep on one topic, this one is written for a general audience and gives an overview of the main areas of his expertise. If you want a brief but thorough education in numeric thinking about many of the fundamental forces that shape human life, this is the book to read. It's a tour de force. Bonus: You can download a free chapter from *How the World Really Works* on the [full review page](#).

Dünyada 200 milyon çocuk şiddetli çatışma bölgelerinde yaşıyor

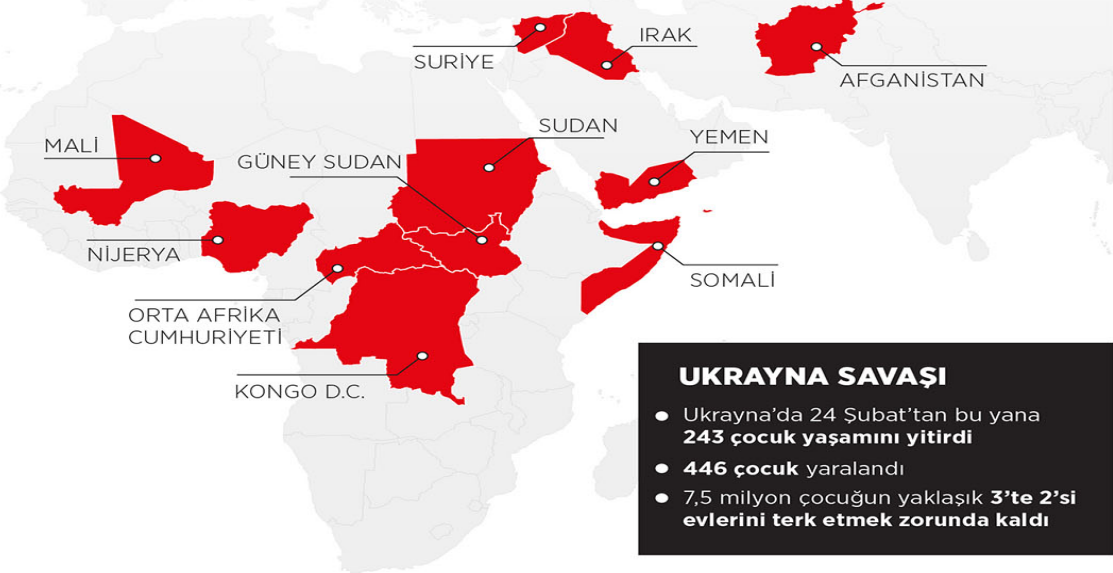
Birleşmiş Milletler (BM) kararıyla 4 Haziran günü, 1982'de "Uluslararası Çatışma Kurbanı Masum Çocuklar Günü" (International Day of Innocent Children Victims of Aggression) olarak ilan edildi

DÜNYA GENELİNDE ÇATIŞMA BÖLGELERİNDE YAŞAYAN ÇOCUK SAYISI (MİLYON)



426 MİLYON

ÇOCUKLARIN YAŞADIĞI EN TEHLİKELİ ÜLKELER



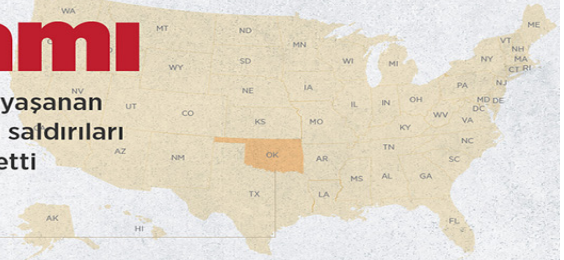
UKRAYNA SAVAŞI

- Ukrayna'da 24 Şubat'tan bu yana **243 çocuk yaşamını yitirdi**
- **446 çocuk** yaralandı
- 7,5 milyon çocuğun yaklaşık **3'te 2'si** evlerini terk etmek zorunda kaldı

ABD'nin ırkçılık tarihindeki kara leke

Tulsa Katliamı

Oklahoma eyaletinin Tulsa kentinde 1921'de yaşanan ırkçı olaylarda silahlı beyaz isyancı grupların saldırıları sonucunda 300'e yakın siyahi hayatını kaybetti



31 Mayıs 1921 / Tulsa Katliamı



19 yaşındaki siyahi **Dick Rowland**, Tulsa şehrinde, asansörde Sarah Page adlı beyaz bir kıza tacizde bulunduğu gerekçesiyle gözaltına alındı



Olay, Tulsa Tribune gazetesinde **"Bir zenci, asansörde kıza saldırırken yakalandı"** başlığıyla yayımlandı. Haber kısa sürede tüm şehirde duyuldu



Silahlı beyaz gruplarla siyahi Amerikalılar karşı karşıya geldi



Silahlı beyaz isyancı grupların saldırıları sonucunda **300'e yakın siyahi hayatını kaybetti**



Katliamda **800'den fazla** kişi yaralandı, **10 binden fazla** siyahi evsiz kaldı

"SİYAHİ WALL STREET" BAŞTAN SONA KUNDAKLANDI



Bazı polislerin de iş birliğiyle **"Siyahi Wall Street"** olarak bilinen iş bölgesi Greenwood'da, yüzlerce ev ve iş yeri yağmalanarak kundaklandı



Çok sayıda ev



10'dan fazla kilise



31 restoran



8 klinik



20'den fazla market



1 kütüphane küle döndü



CENAZELER KAYIT TUTULMADAN DEFNEDİLDİ

Hayatını kaybeden kurbanların, resmi kayıt tutulmadan gömüldüğü tespit edildi

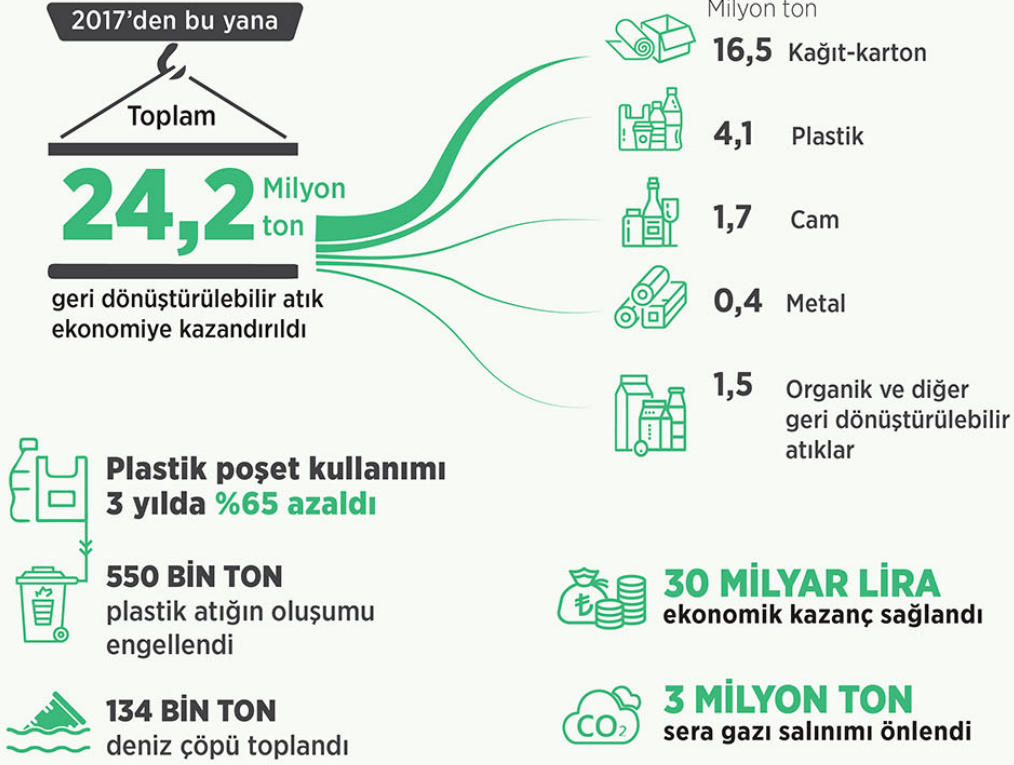


31.05.2022

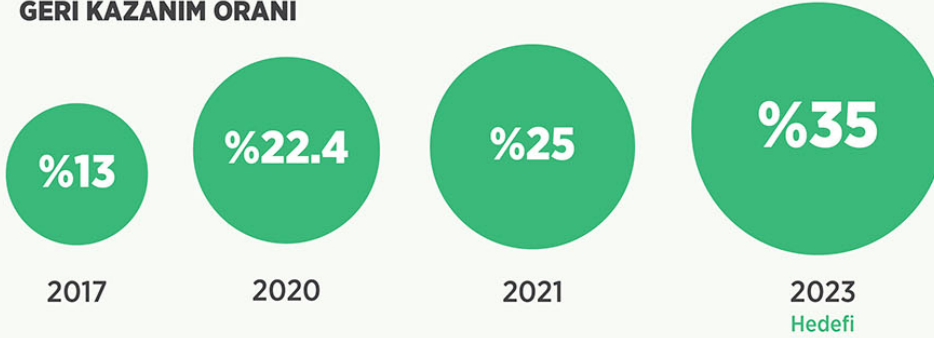
<https://www.aa.com.tr/tr/info/infografik/28434>

Sıfır Atık Projesi'yle ekonomiyeye kazandırılanlar

Sıfır atık yönetim sistemini uygulamaya başlayan kurum, kuruluş ve işletme sayısı 140 bine ulaştı



GERİ KAZANIM ORANI



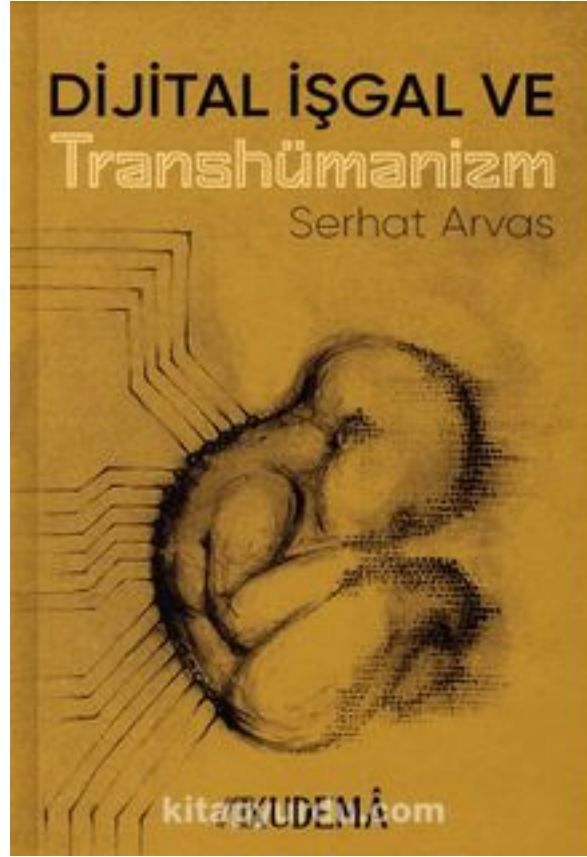
03.06.2022

Kaynak: Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı



<https://www.aa.com.tr/tr/info/infografik/28486>

Kitap Tavsiyesi



İnsan gerek fiziksel, gerek zihinsel olarak yoğun bir saldırı altında. Bir yandan bireysel hak ve özgürlükler kısıtlanırken diğer yandan insanlara sanal bir dünya, hatta sanal bir cennet vaat ediliyor. Herhangi bir müdahaleye karşı çıktığı an bilim düşmanı, komplo teorisyeni, felaket tellalı olarak nitelendirilen insana seçenek sunulmuyor.

Gerek tıbbi, gerek teknolojik müdahaleler çeşitli bahaneler ile zorunlu tutuluyor. Doğal olana bir alternatif olarak yapay gıdalar üretenler, gerçek hayata bir alternatif olarak sanal âlemi inşa edenler ile aynı kişiler. İnsanlığı maddi-manevi kısıpaca olarak kısır döngüye sokmuş durumdadır. Genetiği değiştirilmiş organizmalar ile gıdaya müdahale edenler, şimdi insan genetiğini değiştirmenin yolunu buldular.

Hastalıkların iyileştirilmesi için zorunlu fakat kötü ellerin elinde tehdit oluşturduğu için sorunlu olan yeni biyolojik ve tıbbî gelişmeler insan neslini tehlikeli bir sürece sokuyor. İnsan fitratına müdahaleler, Yapay Zekâ çalışmaları, Metaverse, CRISPR-Cas9, Endüstri 4.0, Transhümanizm, küresel/dijital dönüşüm gibi gelişmeler çocuklarımızı ve gelecek nesillerimizi nasıl etkileyecek?